

Over wie zegt een dossier in de jeugdzorg het meest?

Een scoping study naar bestaande literatuur over dossiers en dossiervorming in de jeugdzorg.

Student: Mandy van Oeffel (S2993597)

Masteropleiding orthopedagogiek
Faculteit der Gedrags- en Maatschappijwetenschappen
Rijksuniversiteit Groningen

Begeleider: dr. M.D.C. ten Brummelaar

2^e beoordelaar: dr. E. Kamphorst

31 oktober 2023

Aantal woorden: 11.872

Samenvatting

Voor alle jeugdigen in de jeugdzorg stellen hulpverleners een dossier op voor het verzamelen van noodzakelijke informatie ten behoeve van de kwaliteit en continuïteit van de hulpverlening en de verantwoording van de hulpverlener (NVO, 2021; NVO et al., 2018). De kwaliteit van dossiers in de jeugdzorg lijkt echter te wensen over te laten (Farmer & Lutman, 2014; Samenwerkend Toezicht Jeugd, 2015; Slotboom et al., 2014). Klachten van jeugdigen, ouders en hulpverleners over dossiervorming worden naar voren gebracht, maar onderzoek hiernaar is minimaal (Bhugwandass, 2022; Pierre, 2022; Schackmann et al., 2020). Met behulp van een scoping study is antwoord gezocht op de onderzoeksvraag “Wat zegt de huidige literatuur over de ervaringen van jeugdigen, ouders en hulpverleners in het werken met dossiers in de jeugdzorg?”. Veertien relevante onderzoeken zijn aan de hand van thematische synthese geanalyseerd. De resultaten tonen verschillende naar voren gebrachte thema's die van invloed zijn op de toegang tot het dossier, het opstellen van het dossier en de inhoud van het dossier. Jeugdigen en ouders ervaren voordelen van toegang tot het dossier, echter ontbreekt dit vaak. Hulpverleners gebruiken het dossier ter verantwoording van hun handelen, echter ervaren zij dat de kwaliteit te wensen over laat. De resultaten kunnen niet worden gegeneraliseerd naar de Nederlandse context, maar geven handvatten voor nieuwe onderzoeken naar ervaringen van jeugdigen en ouders en specifieke doelgroepen. Daarnaast tonen de resultaten het belang van het vergroten van de toegang tot dossiers in de praktijk en trainingen voor hulpverleners in het opstellen en analyseren van dossiers.

Keywords: Jeugdzorg, ervaringen, dossier, dossiervorming

Abstract

For every child involved with youth care, care workers prepare a case file which consists of all the necessary information to provide quality and continuity of care and the accountability of the care worker (NVO, 2021; NVO et al., 2018). Research shows a poor quality of the case files (Farmer & Lutman, 2014; Samenwerkend Toezicht Jeugd, 2015; Slotboom et al., 2014). Complaints from children, parents and care workers about the case files are raised, however minimal research has been done (Bhugwandass, 2022; Pierre, 2022; Schackmann et al., 2020). A scoping study is used to answer the question “What experiences of children, parents and care workers about working with case files are found in the current literature?”

Fourteen relevant studies are analyzed using thematic synthesis. Results show several themes that influence access to the case file, the preparation of the case file and the content of the case file. Children and parents experience benefits from access to the case file, but the access is often lacking. Care workers use case files to justify their actions, however they experience the poor quality of the case files. The results cannot be generalized to Dutch context but provides guidelines for new research into the experience of children and parents. In addition, show the results the importance of increasing access to case files in the youth care and provide training to care workers in preparing and analysing the case files.

Keywords: Youth care, experiences, case file, client record

Inhoudsopgave

Samenvatting.....	2
Abstract.....	3
Inhoudsopgave	4
Inleiding	5
Methode	10
Resultaten.....	17
Conclusie en discussie	38
Literatuurlijst.....	46
Bijlagen	54
Bijlage A	54
Bijlage B	64

Inleiding

In de eerste helft van 2022 waren er 382.590 jeugdigen in Nederland tussen de nul en 23 jaar die te maken hadden met jeugdzorg (Centraal Bureau van de Statistiek, 2022). Jeugdzorg in Nederland is een verzamelnaam voor jeugdhulp, jeugdbescherming en jeugdreclassering (Sombroek-van Doorm et al., 2023). Hulpverleners zijn verplicht voor alle jeugdigen die te maken hebben met jeugdzorg een dossier op te stellen (NVO et al., 2018). Een dossier bestaat uit alle verzamelde informatie die in het belang is voor het beantwoorden van de hulpvraag van de jeugdigen en/of hun ouders. Hierin is het van belang dat feiten en meningen van elkaar worden gescheiden en dat de bron van de informatie wordt beschreven (NVO, 2021; NVO et al., 2018). Deze verzamelde informatie kan onder andere bestaan uit persoonsgegevens, onderzoeksverslagen, gespreksverslagen met het cliëntsysteem, beschermende en belemmerende opvoedingsfactoren of vermelding van een interdisciplinair overleg. Werkaantekeningen, vermoedens of indrukken behoren echter niet tot het dossier (NVO, 2021; NVO et al., 2018). Het doel van het dossier is het verzamelen van noodzakelijke informatie ten behoeve van de kwaliteit en continuïteit van de hulpverlening. Gelijktijdig dient het dossier ook ter verantwoording van de hulpverlener (NVO, 2021; NVO et al., 2018).

In de Nederlandse jeugdzorg stelt de hulpverlener het dossier op, maar de jeugdigen en/of hun wettelijke vertegenwoordigers hebben het recht op inzage en afschrift en daarnaast het recht op correctie, toevoeging van eigen verklaring en vernietiging bij onjuistheden of onvolledigheden (NVO, 2021; NVO et al., 2018). Deze rechten geven de jeugdige de mogelijkheid tot inzicht in verzamelde gegevens en genomen beslissingen in zijn of haar hulpverleningsproces, en bieden de jeugdige ook de mogelijkheid een rol te spelen in dit hulpverleningsproces door correcties of toevoeging van verklaringen in het dossier. Tot twaalf jaar liggen deze rechten bij de ouders (of wettelijk vertegenwoordigers), vanaf twaalf jaar tot zestien jaar bij zowel jeugdige en ouders (of wettelijke vertegenwoordigers) en vanaf zestien jaar kan de jeugdige hier zelf over beslissen (art. 7.1.5.1 Jeugdwet, 2023; NVO, 2021). Het zeggenschap dat jeugdigen hiermee krijgen, is in lijn met artikel 12 van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind (1989). Dit artikel stelt dat jeugdigen het recht hebben om gezien en gehoord te worden in alle beslissingen die hen aan gaan (Verenigde Naties, 1989). Het Verdrag inzake de Rechten van het Kind is door bijna alle landen wereldwijd geratificeerd en bevestigt daarmee het participatierecht van jeugdigen in de hulpverlening in de meeste landen (Vanobbergen et al., 2014; Verenigde Naties, 1989).

Samenwerking in het hulpverleningsproces

Het werken met een toegankelijk dossier kan verschillende positieve invloeden hebben op het hulpverleningsproces. Zo kan het gebruik van dossiers binnen het hulpverleningsproces intercollegiale samenwerking ondersteunen. Indien dossiers overzichtelijk zijn opgesteld, kunnen deze onder andere ondersteunen bij de overdracht van oude naar nieuwe hulpverlener(s), en zo de continuïteit in de hulpverlening bevorderen (Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd, 2021). Niet alleen bij de overdracht van een dossier, maar ook bij onderling overleg tussen hulpverleners kan het dossier een rol spelen (Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd, 2021; NVO et al., 2018). Onderling overleg tussen hulpverleners is een belangrijk aspect ter verbetering van het functioneren van de hulpverlener. Hierin kunnen hulpverleners reflecteren op hun gedrag en de gemaakte keuze in het hulpverleningsproces (NVO et al., 2018).

Daarnaast kan toegang tot het dossier bij de jeugdigen en/ of hun ouders een gevoel van controle in het proces bieden en de eigen rol in het hulpverleningsproces bevestigen (Bartelink et al., 2015; Benjamins et al., 2021, 2022; Bramsen et al., 2015). Uit onderzoek weten we dat het hebben van een betekenisvolle rol in het hulpverleningsproces, waarbij jeugdigen en ouders zich gerespecteerd en gehoord voelen, een positieve invloed heeft op de geboden hulpverlening (McLendon et al., 2012; Vis et al., 2011).

Het positieve effect van het hebben van een rol in het hulpverleningsproces kan mogelijk worden verklaard vanuit de Self-Determination Theory (Ryan & Deci, 2000, 2017). Deze theorie stelt dat voor het ontwikkelen van intrinsieke motivatie en het verbeteren van iemands welzijn, de omgeving van een individu moet voldoen aan de drie basisbehoeften van de mens: autonomie, relatie en competentie (Ryan & Deci, 2000, 2017). Inzicht en toegang tot het dossier tijdens de hulpverlening kunnen tegemoetkomen aan deze drie basisbehoeften. Ten eerste kan de autonomie van de jeugdigen en/ of hun ouders worden vergroot door standaard inzicht in het dossier. Hierbij zijn de jeugdigen en/ of hun ouders niet afhankelijk van de individuele hulpverlener en zijn besluit over welke informatie wordt gedeeld over de geboden hulpverlening. Ten tweede kan de relatie tussen de hulpverlener en de jeugdige en/ of hun ouders worden versterkt door de openheid en transparantie die hiermee ontstaat. Ten derde wordt de competentie van de jeugdigen en/ of hun ouders erkend wanneer zij mee mogen kijken in het dossier en invloed hebben op wat er over hen gerapporteerd wordt (Brown & Ryan, 2015; Larson & Rusk, 2011; Ryan & Deci, 2000, 2008, 2017; Salazar et al., 2018).

Gebrekkige kwaliteit van dossiers

Een kwalitatief goed opgesteld dossier is van belang voor het kritisch en systematisch kunnen onderbouwen en verantwoorden van het hulpverleningsproces en de hierin te nemen beslissingen (Bartelink et al., 2015; Chalupa, 2015; Platt & Turney, 2019; Roy, 2022). Ondanks de meerwaarde van het werken met een dossier binnen de hulpverlening, blijkt in de praktijk dat de kwaliteit van dossiers echter te wensen over laat (Farmer & Lutman, 2014; Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd, 2021; Lamers-Winkelman & Tierolf, 2012; Samenwerkend Toezicht Jeugd, 2015; Schackmann et al., 2020; Slotboom et al., 2014).

Zo onderzochten Farmer en Lutman (2014) in het Verenigd Koninkrijk de dossiers van 138 kinderen die te maken hebben (gehad) met verwaarlozing. Hoewel bij elk van deze kinderen reünificatie had plaatsgevonden, zijn de gezinnen daarna nog gedurende vijf jaar gevolgd. Het onderzoek richtte zich op het risicomanagement gedurende de tijd waarin de kinderen werden gevolgd. In de dossiers ontbrak verschillende belangrijke (ontwikkelings)informatie, zoals gemiste medische of schoolafspraken, grote gewicht verliezen en onhygiënische situaties, welke waren opgemerkt door hulpverleners, leraren en gezondheidsmedewerkers (Farmer & Lutman, 2014).

Deze uitkomsten zijn in overeenstemming met Nederlands onderzoek, waarbij de samenwerking en afstemming van verschillende partijen voor zorg en ondersteuning aan kwetsbare gezinnen in Amsterdam zijn onderzocht, waaronder gezondheidszorg instellingen, jeugdzorg instellingen, scholen, wijkteams en veilig thuis. Het onderzoek toont aan dat de kwaliteit van de dossiervorming bij verschillende jeugdzorgvoorzieningen onvoldoende is. In de dossiers blijkt informatie over eerdere, zorgelijke situaties, onvoldoende beschreven en ontbreken nametingen op gemaakte en behandelde meldingen (Samenwerkend Toezicht Jeugd, 2015).

Twee literatuurstudies naar jeugdigen die seksueel misbruikt zijn en in de residentiële jeugdhulp verblijven, schetsen eveneens eenzelfde beeld. Beide studies laten zien dat de dossiers een onvolledig beeld van de jeugdigen geven en dat noodzakelijk informatie over misbruik in de dossiers veelal ontbreekt. De onderzoekers noemen als mogelijke verklaring voor het ontbreken van deze informatie, dat deze informatie wellicht nog niet bij hulpverleners bekend was. Een andere mogelijke verklaring zou kunnen zijn dat hulpverleners voorzichtig zijn met het opnemen van deze informatie in het dossier vanwege de negatieve invloed die seksueel misbruik kan hebben op een mogelijke plaatsing van de jeugdige in een nieuwe hulpverleningssetting (Lamers-Winkelman & Tierolf, 2012; Slotboom et al., 2014).

Bij het ontbreken van een volledige voorgeschiedenis of een onvolledig zicht op de mate van bijvoorbeeld de verwaarlozing van een kind, kan de keuze van een interventie onvoldoende worden onderbouwd (Farmer & Lutman, 2014) of kan onvoldoende behandeling worden ingezet (Slotboom et al., 2014). Verder kan een onvolledig dossier ook leiden tot verhoging van risico's bij jeugdigen, bijvoorbeeld in het geval van revictimisatie bij seksueel misbruik (Slotboom et al., 2014). Daarnaast zorgt onvoldoende beschreven informatie over bijvoorbeeld eerdere zorgelijke situaties, ervoor dat bij het overdragen van een dossier bestaande zorgen ontbreken en gebeurtenissen niet volledig te achterhalen zijn (Samenwerkend Toezicht Jeugd, 2015). Daarentegen bevorderen gestructureerde dossiers met duidelijk beschreven handelingen van eerdere hulpverleners het hulpverleningsproces, het overdragen van een dossier naar een andere organisatie (Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd, 2021).

Betrekken van verschillende perspectieven

Een mogelijke invloed op de kwaliteit van dossiers binnen de jeugdzorg is het betrekken van verschillende perspectieven. Het betrekken van verschillende perspectieven, inclusief het perspectief van de jeugdige, kan hulpverleners ondersteunen bij de analyse en onderbouwing van een complexe situatie (Bartelink et al., 2015; Cooley et al., 2022). Het niet betrekken van de ervaringen van jeugdigen in het dossier geeft een onvolledig beeld op keuzes in het hulpverleningsproces (Bartelink et al., 2015; Chalupa, 2015). In de praktijk lijkt het perspectief van de jeugdigen echter niet altijd te worden betrokken. Dit blijkt bijvoorbeeld uit een ontwerponderzoek voor een nieuw instrument ter bevordering van autonomie en participatie bij jeugdigen in de jeugdzorg, betrok zestien jeugdigen in hun onderzoek. In interviews geven deze jeugdigen aan zich niet gehoord te voelen in rapportages, zij ervaren dat informatie vanuit één perspectief wordt beschreven, bijvoorbeeld vanuit de hulpverlener of een docent (Bramsen et al., 2015).

Daarnaast is het betrekken van meerdere perspectieven in een dossier van belang, omdat situaties vanuit verschillende perspectieven verschillend kunnen worden ervaren (Cooley et al., 2022; Hambrick et al., 2014). Onderzoek naar kindermishandeling en het verschil tussen zelf-rapportage vanuit jeugdigen op deze situaties en het opgestelde dossier door de hulpverlener over dezelfde situatie, toont dat jeugdigen mishandeling en verwaarlozing anders ervaren dan hun hulpverleners (Cooley et al., 2022; Hambrick et al., 2014). Hierbij geeft het perspectief van de jeugdige en zijn beschreven ervaring op de mishandeling meer zicht op toekomstige internaliserende en externaliserende problematiek

van de jeugdige dan wanneer er wordt gekeken naar het beschreven perspectief van de hulpverlener in het dossier (Cooley et al., 2022).

Beeldvorming in dossiers

De inhoud van het dossier kan op verschillende manieren leiden tot beeldvorming over de jeugdige en zijn of haar gedrag, karakter of motivatie en daarmee van invloed op de kwaliteit van het dossier (Bramsen et al., 2015; Glaberson, 2019). Jeugdigen in de residentiële jeugdzorg worden in hun dossier vaak ‘hard’ neergezet waarbij veel problematiek wordt beschreven (Slotboom et al., 2014; Uit Beijerse et al., 2022). Daarnaast blijkt uit onderzoek dat bij de jeugdigen in de jeugdzorg veel en verschillende/ tegenstrijdige diagnoses worden vastgesteld (Narendorf et al., 2011). Een diagnose geeft een naam aan de gedragingen van een jeugdige, echter wordt de diagnose vaak gebruikt als verklaring van het probleem(gedrag) (Batstra et al., 2021; Degroote et al., 2022). Een diagnose kan daarmee leiden tot vooroordelen en stigmatisering (Batstra et al., 2012, 2021; Gillman et al., 2000; Ringbom et al., 2022). Wanneer een jeugdige als ‘hard’ en met veel problematiek wordt beschreven, verschuift de aandacht in de hulpverlening als het ware van de context naar de individuele ‘jongere’ en diens ‘beperkingen’ en ‘problemen’ (Batstra et al., 2021; Gillman et al., 2000; Glaberson, 2019; Roberts, 2005; Uit Beijerse et al., 2022). Wanneer de aandacht niet langer gericht is op de context kan het dossier een onvolledig beeld geven en daarmee het keuzeprocess in de hulpverlening negatief beïnvloeden (Platt & Turney, 2019).

De beeldvorming van de jeugdige vanuit het dossier kan niet alleen de aandacht van de hulpverlening beïnvloeden, maar mogelijk ook de uitkomsten van de hulpverlening beïnvloeden (Eden, 1990; Eden & Ravid, 1982; Rosenthal, 2010; Rosenthal & Jacobson, 1968; Sevilir et al., 2022). Dit wordt ook wel het ‘pygmalion effect’ genoemd. Het pygmalion effect gaat uit van een selffulfilling prophecy waarbij hoge verwachtingen van anderen leiden tot betere prestaties en lage verwachtingen van anderen tot slechtere prestaties (Eden & Ravid, 1982; Rosenthal, 2010; Rosenthal & Jacobson, 1968). De vele diagnoses en de problematische beeldvorming vanuit het dossier kunnen mogelijk de verwachtingen van de hulpverlener negatief beïnvloeden en daarmee bijdragen aan vooroordelen en verdere stigmatisering. De jeugdige zal vanuit het gedrag van de hulpverlener een beeld over zichzelf vormen en zijn gedrag hierop aanpassen en zal mogelijk de vooroordelen en beeldvorming die de hulpverlener heeft gevormd bevestigen en versterken (Eden, 1990; Rosenthal, 2010; Sevilir et al., 2022). Het tegenovergestelde is echter ook mogelijk, wanneer de hulpverlener hoge verwachting heeft kan dit een positief effect hebben op de jeugdige en de uitkomsten van de hulpverlening positief beïnvloeden (Eden & Ravid, 1982).

Huidig onderzoek

De literatuur toont verschillende aspecten van het dossier die van invloed zijn op het hulpverleningsproces. Inzicht en toegang voor jeugdigen en/ of hun ouders in het dossier kan de samenwerking tussen de jeugdigen en hun ouders en de hulpverleners versterken en kan daarmee een positief effect hebben op het hulpverleningsproces (Bartelink et al., 2015; Benjamins et al., 2022; Bramsen et al., 2015; Vis et al., 2011). Daarnaast kan het dossier intercollegiale samenwerking bevorderen, wat van belang is voor het hulpverleningsproces van de jeugdige (Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd, 2021; NVO et al., 2018). Hoewel de literatuur veel onderzoeken toont die het belang van het gebruik van het dossier bevestigen, laten diverse onderzoeken zien dat de kwaliteit van de dossiers in de praktijk vaak te wensen over laat (Farmer & Lutman, 2014; Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd, 2021; Lamers-Winkelman & Tierolf, 2012; Samenwerkend Toezicht Jeugd, 2015; Schackmann et al., 2020; Slotboom et al., 2014). Vaak wordt de volledige context van een jeugdige niet meegenomen in het dossier, ontbreekt belangrijke (ontwikkelings)informatie en het perspectief van de jeugdige of kan er op basis van het dossier een bepaalde beeldvorming en stigmatisering van de jeugdigen ontstaan. Dit kan leiden tot een negatief effect op het beslissingsproces in de hulpverlening (Bartelink et al., 2015; Batstra et al., 2021; Farmer & Lutman, 2014; Gillman et al., 2000; Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd, 2021).

Onderzoeken naar het gebruik van dossier en de dossiervorming in de jeugdzorg zijn schaars en vormen vaak een klein deel van onderzoek naar de jeugdzorg in het algemeen. Onvrede over dossier(vorming) bestaat wel onder jeugdigen, ouders en hulpverleners. In de media komen jeugdigen naar voren die ervaren dat toegang tot het dossier wordt geweigerd en de inhoud van dossiers onjuist en onvolledig zijn (Bhugwandass, 2022; Pierre, 2022). Daarnaast uiten ouders en hulpverleners hun klachten over onvoldoende dossiervorming in het tuchtrecht (Schackmann et al., 2020). In de literatuur ontbreken echter de ervaringen van de jeugdigen, hun ouders en hulpverleners op werken met het dossier. Dit terwijl onderzoek inzicht kan geven in de ervaringen van jeugdigen, ouders en hulpverleners met het werken met dossiers en mogelijke handvatten voor de praktijk kan bieden. Het doel van dit onderzoek is het in kaart brengen van de beschikbare literatuur over de ervaringen van het werken met dossiers en dossiervorming in de jeugdzorg. Daarmee ontstaat de centrale onderzoeksvraag binnen dit onderzoek: “Wat zegt de huidige literatuur over de ervaringen van jeugdigen, ouders en hulpverleners in het werken met dossiers in de jeugdzorg?”.

Methode

Design

Ter beantwoording van de onderzoeksvraag is gekozen voor een scoping study (Arksey & O'Malley, 2005; Levac et al., 2010). Het doel van deze scoping study is het in kaart brengen van de beschikbare literatuur over de ervaringen van jeugdigen, ouders en hulpverleners in het werken met dossiers in de jeugdzorg. Een scoping study kan inzicht geven over de omvang van de beschikbare literatuur en door middel van een reflectie een overzicht bieden van deze literatuur. Daarnaast biedt een scoping study de ruimte om literatuur te includeren vanuit een verscheidenheid aan onderzoeksvelden, study designs en methodes (Arksey & O'Malley, 2005; Davis et al., 2009; Levac et al., 2010; Munn et al., 2018; Pham et al., 2014).

Databases

De dataverzameling heeft plaatsgevonden in de periode van 15 maart 2023 tot 1 juni 2023. Verschillende databases van de Rijksuniversiteit Groningen zijn gebruikt voor het zoeken naar relevante literatuur: APA PsycArticles, APA PsycInfo, ERIC, MEDLINE, SocINDEX, Academic Search Premier en SmartCat. De reden voor het gebruik van meerdere databases is de brede verkenning van de literatuur en de mogelijkheid tot het vinden van literatuur binnen verschillende onderzoeksvelden. Daarnaast is SmartCat gebruikt om Nederlandstalige literatuur te kunnen includeren. Eveneens is gebruik gemaakt van de sneeuwbal methode, waarbij de referentielijsten van geïncludeerde literatuur zijn doorzocht op verder mogelijk relevante literatuur en auteurs die mogelijk aanvullende relevante literatuur hebben gepubliceerd (Badampudi et al., 2015).

Zoektermen

De zoektermen die gebruikt zijn voor de scoping study, zijn opgesteld op basis van twee brede categorieën: 'dossier' en 'jeugdzorg'. Een categorie over 'ervaringen' is niet meegenomen; dit leidde in de eerste verkenning tot de exclusie van een grote hoeveelheid literatuur, voornamelijk door de beperking in de study designs en methodes. Om te komen tot de zoektermen heeft er een eerste verkenning plaatsgevonden waarin verschillende termen zijn gebruikt, zoals 'case file', 'confidential record', 'archives', 'child welfare', 'youth work' en 'social services'. Op basis hiervan is in de gevonden literatuur gezocht naar veel gebruikte termen.

Door het gebruik van internationale literatuur worden verschillende termen gebruikt voor de twee categorieën. De Nederlandse zoektermen zijn toegevoegd bij het gebruik van SmartCat op mogelijk beschikbare Nederlandse literatuur. De verschillende gebruikte zoektermen zijn weergegeven in Tabel 1. Verschillende combinaties zijn gebruikt waarbij de

zoektermen binnen de twee categorieën zijn gecombineerd met ‘OR’ en zoektermen tussen de twee categorieën zijn gecombineerd met ‘AND’.

Tabel 1

Zoektermen

Categorie	Zoektermen
Dossier	Dossier*, case file*, case record*, confidential record*, client record*
Jeugdzorg	Jeugdzorg, jeugdbescherming, youth care, youth work, foster care, social service*, child welfare

Selectiecriteria

Voor de eerste screening zijn vier exclusiecriteria opgesteld voor de bruikbaarheid van de literatuur ter beantwoording van de onderzoeksvraag. Ten eerste moest het publicatiejaar van de literatuur tussen 2003 en 2023 liggen. De keuze voor een ruim tijdvak is gebaseerd op een beperkte hoeveelheid relevante literatuur, waarbij er een beperking van twintig jaar is gesteld om rekening te houden met vernieuwingen in wetten en technologieën die betrekking hebben op dossier(vorming). Ten tweede zijn enkel peer-reviewed artikelen gebruikt. Dit ter bevordering van de kwaliteit van het onderzoek. Ten derde moesten de artikelen Engels of Nederlandstalig zijn. Dit met betrekking tot de talenkennis van de onderzoeker. Ten vierde moesten alle artikelen online beschikbaar zijn. Er is gekozen geen exclusiecriteria op te stellen ten behoeve van het gekozen onderzoeksdesign, dit betekent dat zowel kwalitatieve als kwantitatieve onderzoeken kunnen worden gebruikt voor een bredere verkenning van de literatuur.

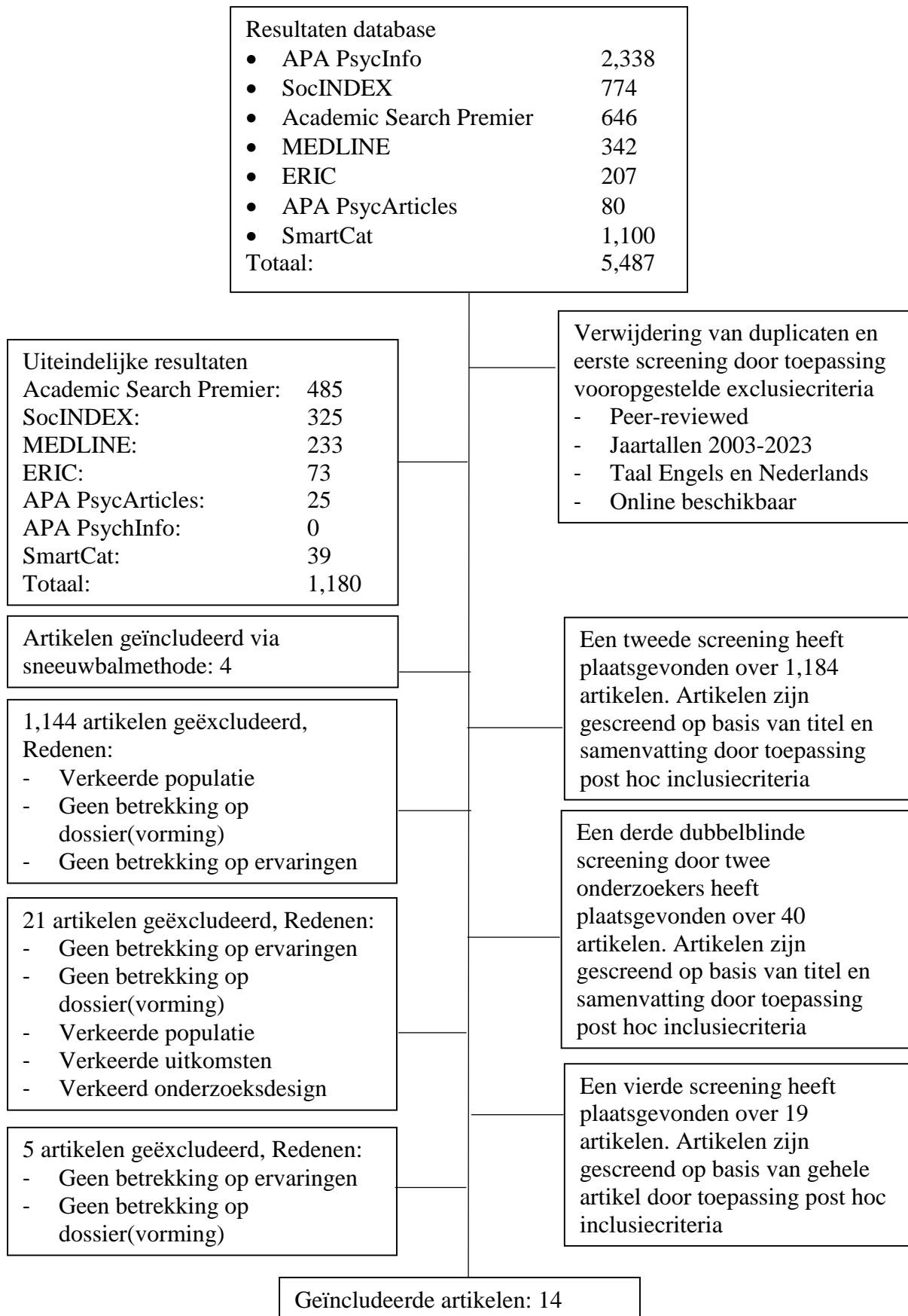
De eerste screening toonde een brede scala aan literatuur met onderzoeken in vele verschillende vormen van (jeugd)zorg, onderzoeksdesigns en een verscheidenheid aan onderzoeksdoelen. Om tijdens de verdere screening van de literatuur enkel artikelen te includeren passend bij de onderzoeksvraag zijn drie post hoc inclusiecriteria opgesteld. Het eerste post hoc opgestelde inclusie criterium stelt dat alle literatuur betrekking moest hebben op ervaringen van jeugdigen, ouders of hulpverleners in de jeugdzorg. Hierin wordt ‘ervaringen’ echter in de breedste zin van het woord genomen. Dit gaf ruimte voor narratieve en gedetailleerde ervaringen in kwalitatieve onderzoeken, maar daarnaast ook ruimte voor

een brede kijk op de ervaringen van een grote groep jeugdigen, ouders en hulpverleners door middel van vragenlijsten in kwantitatief onderzoek. Het tweede post hoc opgestelde inclusie criterium stelt dat literatuur zich mag richten op verschillende vormen van jeugdzorg. Jeugdzorg is een brede term die in verschillende landen een andere invulling heeft. In dit onderzoek is daarom gekozen voor een brede opvatting van de term om ruimte te bieden voor internationale onderzoeken. Dit betekent dat onder andere ambulante en familie ondersteuning, maar ook residentiële jeugdzorg of pleegzorg worden geïnccludeerd. Het derde post hoc inclusie criterium stelt dat literatuur zich mag richten op verschillende functies van hulpverleners in de jeugdzorg. Dit betekent onder andere dat de ervaringen van begeleiders, managers, orthopedagogen of psychiaters worden geïnccludeerd.

Selectieprocedure

Aan de hand van de gevonden zoektermen zijn in totaal 5,487 artikelen gevonden. Na verwijdering van duplicaten en een eerste screening, gebaseerd op de vooropgestelde exclusiecriteria leidde dit tot 1,180 artikelen. Daarnaast zijn vier artikelen geïnccludeerd aan de hand van de sneeuwbal methode. Voor de tweede screening zijn de titels en samenvattingen van artikelen gebruikt ter beoordeling van de relevantie op basis van de post hoc opgestelde inclusiecriteria. Voor de tweede screening is gebruik gemaakt van RAYYAN, een onlineprogramma waarin de overgebleven 1,180 artikelen zijn geupload. Het programma biedt ondersteuning voor een systematische en overzichtelijke screening waarbij artikelen kunnen worden beoordeeld tot ‘included’, ‘excluded’ en ‘maybe’. Daarbij geeft het programma de mogelijkheid de exclusie reden te benoemen (Ouzzani et al., 2016). Tijdens de tweede screening zijn 1,144 artikelen geëxcludeerd, de redenen hiervoor zijn verkeerde onderzoekspopulaties, het geen betrekking hebben op dossier(vorming) of geen betrekking hebben op ervaringen. De overige 40 artikelen zijn voor de derde screening met het gebruik van RAYYAN dubbelblind door twee onderzoekers (MO & MB¹) beoordeeld aan de hand van de post hoc inclusiecriteria. Op basis van deze screening zijn 21 artikelen geëxcludeerd. Bij de vierde screening zijn de overgebleven negentien artikelen volledig gelezen en beoordeeld aan de hand van post hoc inclusiecriteria. Uiteindelijk zijn veertien artikelen geïnccludeerd in het onderzoek (zie figuur 1).

¹ De initialen MO verwijzen naar Mandy van Oeffel en de initialen MB verwijzen naar dr. M.D.C. ten Brummelaar. Enkel bij de derde screening is de tweede onderzoeker MB betrokken geweest, verdere screenings zijn uitgevoerd door MO.

Figuur 1*Proces Literatuuronderzoek en Resultaten*

Appraisal tool

De uiteindelijk geïncludeerde artikelen zijn onderworpen aan de ‘mixed methods appraisal tool’ (MMAT). Hiermee is de kwaliteit van de artikelen beoordeeld op de methodologie, waarbij ruimte is onderscheid te maken tussen verschillende onderzoeksdesigns (Hong, Fàbregues, et al., 2018; Hong, Pluye, et al., 2018). Tabel 2 geeft de beoordelingen van de artikelen aan de hand van de MMAT weer. Bijlage A geeft de onderbouwing van de beoordelingen aan de hand van de MMAT weer. De appraisal tool is gebruikt om inzicht te geven in de kwaliteit van artikelen en is niet gebruikt voor mogelijke exclusie van artikelen. Het doel van de scoping study is inzicht geven in de omvang van de beschikbare literatuur en een overzicht hiervan te bieden. Het doel is niet de kwaliteit of de generaliseerbaarheid van de onderzoeken te toetsen (Arksey & O’Malley, 2005; Pham et al., 2014).

Tabel 2

Beoordelingen geïncludeerde artikelen aan de hand van de mixed methods appraisal tool (MMAT)

Artikel	Antwoord (ja/ nee/ onbekend)		
	Screeningsvragen	Kwalitatief	Mixed Methods
Benjamins et al. (2023)	S1: Ja S2: Ja	N.V.T.	5.1: Ja 5.2: Ja 5.3: Ja 5.4: Nee 5.5: Ja
Burton en van den Broek (2009)	S1: Ja S2: Ja	1.1: Ja 1.2: Onbekend 1.3: Onbekend 1.4: Ja 1.5: Onbekend	N.V.T.
Casey en Hackett (2021)	S1: Ja S2: Ja	1.1: Ja 1.2: Ja 1.3: Onbekend 1.4: Ja 1.5: Onbekend	N.V.T.
De Witte et al. (2016)	S1: Ja S2: Ja	1.1: Ja 1.2: Ja 1.3: Ja 1.4: Ja 1.5: Ja	N.V.T.
Ellis (2016)	S1: Ja S2: Ja	1.1: Ja 1.2: Ja 1.3: Ja 1.4: Ja 1.5: Ja	N.V.T.

Tabel 2 (vervolg)

Artikel	Antwoord (ja/ nee/ onbekend)		
	Screeningsvragen	Kwalitatief	Mixed Methods
Henriksen (2022)	S1: Ja S2: Ja	1.1: Ja 1.2: Ja 1.3: Ja 1.4: Ja 1.5: Ja	N.V.T.
Huuskonen en Vakkari (2010)	S1: Ja S2: Ja	1.1: Ja 1.2: Ja 1.3: Ja 1.4: Ja 1.5: Ja	N.V.T.
Huuskonen en Vakkari (2015)	S1: Ja S2: Ja	1.1: Ja 1.2: Ja 1.3: Onbekend 1.4: Ja 1.5: Onbekend	N.V.T.
Lillis et al. (2020)	S1: Ja S2: Ja	1.1: Ja 1.2: Ja 1.3: Ja 1.4: Ja 1.5: Ja	N.V.T.
Lovaas (2016)	S1: Ja S2: Ja	1.1: Ja 1.2: Ja 1.3: Onbekend 1.4: Ja 1.5: Onbekend	N.V.T.
Miller en Barrie (2020)	S1: Ja S2: Ja	1.1: Ja 1.2: Ja 1.3: Ja 1.4: Ja 1.5: Ja	N.V.T.
Moore en Gagné (2022)	S1: Ja S2: Ja	1.1: Ja 1.2: Ja 1.3: Ja 1.4: Ja 1.5: Ja	N.V.T.
Morgenshtern en Yu (2020)	S1: Ja S2: Ja	N.V.T.	5.1: Ja 5.2: Ja 5.3: Ja 5.4: Ja 5.5: Onbekend
Yu (2019)	S1: Ja S2: Ja	N.V.T.	5.1: Ja 5.2: Ja 5.3: Ja 5.4: Ja 5.5: Onbekend

Noot 1. S1 = Are there clear research questions? S2 = Do the collected data allow to address the research questions? 1.1 = Is the qualitative approach appropriate to answer the research question? 1.2 = Are the qualitative data collection methods adequate to address the research question? 1.3 = Are the findings adequately derived from the data? 1.4 = Is the interpretation of results sufficiently substantiated by data? 1.5 = Is there coherence between qualitative data sources, collection, analysis and interpretation? 5.1 = Is there an adequate rationale for using a mixed methods design to address the research question? 5.2 = Are the different components of the study effectively integrated to answer the research question? 5.3 = Are the outputs of the integration of qualitative and quantitative components adequately interpreted? 5.4 = Are divergences and inconsistencies between quantitative and qualitative results adequately addressed? 5.5 = Do the different components of the study adhere to the quality criteria of each tradition of the methods involved?

Noot 2. Gebaseerd op mixed methods appraisal tool (MMAT) van (Hong, Pluye, et al., 2018). Deze tool kent ook specifieke vragen voor drie type kwantitatieve onderzoeken (randomized controlled trials, non-randomized controlled trials en descriptive). Deze onderzoeksdesigns zijn niet betrokken in dit onderzoek en uit deze tabel weggelaten.

Analyse

De resultatensecties van de geïncludeerde artikelen zijn gebruikt voor de analyse. Hierbij is gebruik gemaakt van thematische synthese (Thomas & Harden, 2008). In het eerste stadium zijn met behulp van het programma Atlas.ti de resultatensecties van vijf artikelen per zin inductief gecodeerd. De keuze voor inductief coderen is gebaseerd op de beperkt gevormde theorie over ervaringen van jeugdigen, ouders en hulpverleners over het werken met dossiers. Zinnen die geen betrekking hebben op de ervaringen van jeugdigen, ouders en hulpverleners en dossier(vorming) in de jeugdzorg zijn gecodeerd als ‘niet relevant’. Na het coderen van de eerste vijf artikelen ontstond een eerste codeboom. Hierna zijn alle artikelen met dit codeboek gecodeerd ter bevordering van de consistentie van codes (bijlage B). Door het gebruik van open codering bleef de mogelijkheid bestaan nieuwe codes toe te voegen (Elo et al., 2014). In het tweede stadium zijn aan de hand van de codes vijf beschrijvende thema's ontstaan: toegankelijkheid dossier, privacy, inhoud, opstellen dossier en bespreken dossier. In het derde stadium zijn drie analytische thema's ontwikkeld, die naar voren komen in de artikelen en een antwoord kunnen geven op de onderzoeksvraag: de toegang tot het dossier, het creëren van het dossier en de inhoud van het dossier.

Resultaten

Kenmerken van de geïncludeerde studies

Na de screeningsprocedure zijn uiteindelijk veertien studies betrokken in het onderzoek. In tabel 3 zijn deze studies geclassificeerd, op doelgroep, land van onderzoek, participanten, onderzoeksdesign, onderzoeksvraag en onderzoeksresultaten. Alle studies komen uit de ‘Global North’, negen studies komen uit Europa, voornamelijk uit het Verenigd Koninkrijk. De overige vijf studies komen uit Australië, de Verenigde Staten en Canada. Drie studies beschrijven een mixed-methods onderzoek met een verbinding van surveys, interviews en focusgroepen. De overige elf studies beschrijven kwalitatieve onderzoeken met interviews, dossieranalyse, observaties en focusgroepen.

Verschillende vormen van de jeugdzorg komen naar voren in de betrokken studies. De meeste studies hadden betrekking op jeugdhulp, jeugdbescherming en residentiële jeugdzorg. Door het betrekken van internationale studies hadden een aantal studies betrekking op maatschappelijk werk organisaties, zoals de ‘department of community service’ en ‘human service organisation’. Naast het bieden van jeugdzorg waren bijvoorbeeld ouderenzorg of gehandicaptenzorg ook een onderdeel binnen deze organisaties. De meeste studies maakten gebruik van hulpverleners als participanten, dit waren voornamelijk ‘social workers’, maar ook managers, artsen en ‘case managers’. In vier studies werden jeugdigen betrokken als participanten en bij slechts twee studies zijn ouders betrokken als participanten. Hiermee zijn beperkte hoeveelheden ervaringen van jeugdigen en ouders betrokken in dit onderzoek.

Het dossier wordt in de verschillende studies anders gedefinieerd. Hierbij wordt in de meeste gevallen de term ‘case file’ gebruikt, maar ook de termen ‘client record’ of ‘child welfare file’ werd gebruikt. Onder de definities van het dossier vallen meestal de persoonsgegevens, voorgeschiedenis, gespreksverslagen en diagnostische onderzoeken. In een beperkt aantal studies vallen ook de werkaantekeningen en interpretaties van de hulpverleners onder de definitie. In één van de studies wordt gesproken over het ‘Electronic Youth health record’ dit was een online dossier, waarin ook afspraken konden worden gemaakt en vragen worden gesteld, welke in dit online dossier konden worden beantwoord.

De betrokken studies hebben een verscheidenheid aan onderzoeksdoelen. Een aantal studies zijn uitgevoerd om zicht te krijgen op dossier(vorming). Daarnaast hadden een aantal studies het doel inzicht te krijgen in het hulpverleningsproces en het beoordelingsproces tijdens de hulpverlening. Deze onderzoeken richten zich niet specifiek op dossier(vorming), maar dossier(vorming) vormde een gedeelte binnen het onderzoek. Voor een aantal andere onderzoeken werd dossier(vorming) echter pas door de respondenten naar voren gebracht en vormde daarmee een onderdeel van het onderzoek.

Tabel 3*Kenmerken van de geïncludeerde onderzoeken*

Auteur	Land	Onderzoeksdesign en analyse	Participanten	Vorm van jeugdhulp	Definitie dossier	Onderzoeksdoel en verbinding tot huidige onderzoek	Onderzoeksresultaten
Benjamins et al. (2023)	Nederland	Mixed-methods: Online vragenlijsten geanalyseerd aan de hand van een lineair regressie model en de repeated-measures analysis of variance (ANOVA) en focusgroepen geanalyseerd aan de hand van thematische analyse.	Kwantitatief: voor baseline 1202 ouders, 202 jeugdigen en 100 hulpverleners. Eerste follow-up 914 ouders, 89 jeugdigen, 57 hulpverleners. Tweede follow-up 122 hulpverleners. Kwalitatief: 8 ouders, 4 jeugdigen, 12 hulpverleners (artsen, verpleegkundigen, gedragswetenschappers, youth workers, administratief medewerkers, screeners).	Drie centra voor jeugd en gezin (CJG) organisaties (jeugdhulp).	Electronic Youth health record. Dossier waarin alle hulpverleners binnen de CJG-organisaties werken, met een apart cliëntportaal. In dit portaal kunnen jeugdigen en ouders alles kunnen lezen dat hulpverleners noteren, maar ook afspraken maken, vragen stellen en opmerkingen noteren.	Het doel van het onderzoek is zicht te krijgen op het gevoel van autonomie bij jeugdigen en ouders door het gebruik van een toegankelijk online dossier. Daarnaast wordt geprobeerd inzicht te krijgen in het autonomie ondersteunend gedrag van hulpverleners in verbinding met het online dossier.	Onderzoek toont dat jeugdigen en ouders die gebruik maken van het ERP-jeugd meer autonomie ervaren dan cliënten die hier geen gebruik van maken. Voor jeugdigen en ouders is autonomie ondersteunend gedrag van de hulpverlener hierin van belang.

Tabel 3 (vervolg)

Auteur	Land	Onderzoeksdesign en analyse	Participanten	Vorm van jeugdhulp	Definitie dossier	Onderzoeksdoel en verbinding tot huidige onderzoek	Onderzoeksresultaten
Burton & Van den Broek (2009)	Australië	Kwalitatief: Semi-gestructureerde Interviews en vragenlijsten met weinig zicht op analyse-methode door het gebruik van al bestaande data.	Interviews: 19 hulpverleners (helpline caseworkers, union officials, managers, team leaders, support workers en specialist caseworker). Survey: 46 hulpverleners (help-line employees).	Department of community service (DoCS) helpline en verschillende child & family services en disability support services (jeugdhulp).	Clients' case files. Dossier waarin verschillende documenten worden toegevoegd, dit zijn screeningslijsten, persoonlijke data en doorlopen handelingen.	Het doel van het onderzoek is zicht te krijgen op de taken, werkzaamheden en verantwoordelijkheden van de hulpverleners en hun ervaringen met betrekking hier op. Het dossier vormt hier een onderdeel van.	Onderzoek toont veranderingen in de verantwoordelijkheden van de hulpverleners door nieuwe technieken, van persoonlijke en professionele waarden en identiteiten naar meer organisatorische en bureaucratische verantwoordelijkheden.
Casey & Hackett (2021)	Verenigd Koninkrijk	Kwalitatief: Semi-gestructureerde interviews en dossier analyse met een narratieve insteek in de data-analyse.	18 hulpverleners (social workers, teammanagers, support workers) en 8 ouders.	Authority Children's Services en children's centres (jeugdhulp).	Case files. Dossier dat de analyse en verantwoording van de hulpverlener beschrijft, gebaseerd op observaties van de jeugdigen in zijn omgeving, gesprekken met verschillende	Het doel van het onderzoek is zicht krijgen op de ervaringen van de hulpverleners met betrekking tot de beoordelingen en informatie van kinderverwaarlozings onderzoeken. Het	Het onderzoek toont verschillende problemen verbonden aan het hulpverleningsproces. Zoals hoge drempel voor het verkrijgen van hulpverlening, maar ook snelle doorstroming van casussen die leiden

Tabel 3 (vervolg)

Auteur	Land	Onderzoeks- design en analyse	Participanten	Vorm van jeugdhulp	Definitie dossier	Onderzoeksdoel en verbinding tot huidige onderzoek	Onderzoeksresultaten
Casey & Hackett (2021)					personen en beschreven onderdelen zoals familie, omstandigheden, ontwikkeling en ouderlijke capaciteit.	dossier vormt een aspect dat hulpverleners gebruiken in de beoordeling van informatie.	tot verergering van de problematiek.
De Witte et al. (2016)	België (Vlaan- deren)	Kwalitatief: gestructureer de interviews geanalyseerd aan de hand van thematische analyse.	15 hulpverleners (social workers).	15 verschillen- de Child welfare services (jeugdhulp).	Electronic client records. Verzamelings- systeem van relevante informatie opgedeeld in secties zoals een registratie, administratie en pedagogische sectie. Elk sectie heeft verschillende variabelen waarin de hulpverlener kan bepalen of de variabele moet worden ingevuld. Daarnaast kunnen	Het doel van het onderzoek is zicht krijgen in het electronic client record. Door te kijken hoe hulpverleners het systeem interpreteren en dagelijks gebruiken en of en hoe het systeem de verantwoording van hulpverleners kan ondersteunen.	De resultaten tonen dat hulpverleners een narratieve aanpak van belang vinden in het werken met electronic client records, om dit te kunnen voorzien gebruiken zij verschillende strategieën. Dit leidt tot een verschil tussen beleid en praktijk en een verminderde mate van verantwoording met behulp van het electronic client records.

Tabel 3 (vervolg)

Auteur	Land	Onderzoeksdesign en analyse	Participanten	Vorm van jeugdhulp	Definitie dossier	Onderzoeksdoel en verbinding tot huidige onderzoek	Onderzoekresultaten
De Witte et al. (2016)					documenten en rapporten kunnen hierin worden geupload.		
Ellis (2016)	Verenigd Koninkrijk	Kwalitatief: Een ethonografische study met gebruik van participant observaties, semi-gestructureerde diepte-interviews en dossier analyse, geanalyseerd aan de hand van thematische analyse.	15 jeugdigen en hun betrokken hulpverleners (unit staff).	Secure children's home (residentiële jeugdzorg en jeugdreclaring).	Case file. Een verzameling van documentatie bestaande uit rechtbank rapporten, beschrijvingen van de behoeften en risico factoren van jeugdigen en van dagelijkse interacties en observaties van de jeugdigen.	Het doel is zicht te krijgen op de ervaringen van de jeugdigen in een gesloten instelling en hun plaatsing. De jeugdigen brengen gedurende dit onderzoek de invloed van het dossier op hun ervaringen naar voren en de rol die het dossier speelt.	De jeugdigen ervoerden te worden gezien als 'bad kids' en ervoerden de plaatsing als een straf. Het dossier zorgde hierbij voor zorgen en angst van de jeugdigen doordat het dossier hen achtervolgde gedurende verschillende plaatsingen gedurende hun jeugd.
Henriksen (2022)	Denemarken	Kwalitatief: Semi-gestructureerde interviews en dossier	9 jeugdigen en 9 hulpverleners (case managers).	secure out-of-home placement (residentiële jeugdzorg).	Case file. Bestaande uit de aanvraag voor de residentiële plaatsing, notulen	Het doel is zicht te krijgen op de ervaringen van jeugdigen over de beslissingen tot	De resultaten tonen dat de constant veranderende omgeving (fysiek en sociaal) van

Tabel 3 (vervolg)

Auteur	Land	Onderzoeksdesign en analyse	Participanten	Vorm van jeugdhulp	Definitie dossier	Onderzoeksdoel en verbinding tot huidige onderzoek	Onderzoeksresultaten
Henriksen (2022)		analyse, geanalyseerd aan de hand van thematische analyse.			van vergaderingen en gemaakte uitspraken vanuit verschillende perspectieven, beoordelingsformulieren, zorgplannen, beschrijving van interventies, documentatie van andere instellingen, psychologische evaluaties en politieregistraties.	een residentiële plaatsing. Hierbij werd gezocht zicht te krijgen op het verschil in de ervaring van deze jeugdigen en hun hulpverleners zoals wordt beschreven in de dossiers.	jeugdigen in de residentiële jeugdzorg er toe leiden dat vertrouwen opbouwen lastig is. Daarnaast worden de jeugdigen vaak niet betrokken in het beslissingsproces en niet betrokken bij de informatie. Dit leidt er toe dat participatie van de jeugdigen in het beslissingsproces wordt bemoeilijkt.
Huuskonen en Vakkari (2010)	Finland	Kwalitatief: semi-gestructureerde interviews en observaties, gecombineerd met hardop denk data, geanalyseerd aan de hand van	33 hulpverleners (social workers, managers, administrators).	Child protection services (jeugdbescherming).	Client information system (CIS). Hierin wordt het beoordelingsproces tijdens de hulpverlening vastgelegd en samengevat en bestaat uit cliëntzaken, hulpverleningsplannen en	Het doel is zicht krijgen op het dagelijks gebruik van het CIS in de jeugdbescherming en de invloed op het cliëntproces en de informatieproductie. Vanuit de ervaringen van de hulpverleners.	Het CIS is verbonden aan de werkzaamheden van de hulpverleners, echter geven hulpverleners prioriteit aan de interactie met cliënten. Daarnaast zoeken hulpverleners naar strategieën om de holistische kijk op

Tabel 3 (vervolg)

Auteur	Land	Onderzoeksdesign en analyse	Participanten	Vorm van jeugdhulp	Definitie dossier	Onderzoeksdoel en verbinding tot huidige onderzoek	Onderzoeksresultaten
Huuskonen en Vakkari (2010)		gestructureerd analytisch kader.			gebruikte middelen. Daarnaast geeft het systeem statistieken over het werk in de jeugdbescherming.		de jeugdigen over te brengen in het CIS.
Huuskonen en Vakkari (2015)	Finland	Kwalitatief: Semi-gestructureerd interviews en observaties, geanalyseerd vanuit een niet beschreven analyse-methode.	30 Hulpverleners (social workers en social work managers)	Social service organization providing in-home child protection services (jeugdbescherming).	Client information system (CIS). Het individuele dossier van de jeugdige bestaat hierin uit rapporten, beoordeling, behandelingsplannen en formele besluiten.	Het doel is inzicht krijgen op de reden en het type van informatie-filtering in de dossiervorming bij de jeugdbescherming en de rol van CIS hierin.	Hulpverleners filteren informatie gedurende het gehele hulpverleningsproces door bijvoorbeeld de sociale context of tijdsbeperkingen. Hulpverleners speelde hierin een grotere rol dan het CIS.
Lillis et al. (2020)	Verenigd Koninkrijk	Kwalitatief: Semi-gestructureerd interview, observaties en text analyse, geanalyseerd	71 hulpverleners (social workers).	Children's care, adults' care (generic), and adults' care (jeugdhulp).	Documents. Bestaande uit situatie en bezoek beoordelingen, kind en familie plan, beschreven wensen van de jeugdige,	Zicht krijgen op de tijd die hulpverleners besteden aan het schrijven van documentatie en de ervaringen hierop vanuit de	Hulpverleners ervaren een kloof tussen de praktische wensen in het uitvoeren van hun taken en de professionele doelen in de documentatie.

Tabel 3 (vervolg)

Auteur	Land	Onderzoeks- design en analyse	Participanten	Vorm van jeugdhulp	Definitie dossier	Onderzoeksdoel en verbinding tot huidige onderzoek	Onderzoeksresultaten
Lillis et al. (2020)		aan de hand van interatieve proces met de verschillende soorten gegevens.			gesprek rapporten en notities.	hulpverleners.	
Lovaas (2016)	Verenigde Staten	Kwalitatief: Ethno- grafisch onderzoek bestaande uit interviews, focusgroepen en tekstanalyse.	28 voormalige pleegkinderen en 10 hulpverleners.	Foster care (pleegzorg).	Child welfare files. Rapportage over alledaags gedrag van jeugdigen, bezoeken, medische behandelingen en school rapportages.	Zicht geven op het proces van controlerende en constante documentatie dat leidt tot machteloosheid en criminalisering van pleegkinderen vanuit de ervaringen van de jeugdigen.	Jeugdigen ervaren de grote invloed van het dossier op hun leven en verzetten zich tegen de dossiers en zoeken naar toegang tot het dossier voor autonomie. Echter lijkt dit een moeilijk proces.
Miller en Barrie (2020)	Verenigd Koninkrijk	Dossier analyse, focusgroepen , interviews. Geanalyseerd op Ricoeur's narrative hermeneutics.	21 hulpverleners (practitioners).	Carer Support Organi- sations (jeugdhulp).	Case records. Bevat persoonlijke perspectief en prioriteiten van de cliënt en diënt als geheugensteun en rode draad over verschillende	Het doel is zicht krijgen op de ervaringen van hulpverleners op hun rol in dossiervorming en op de narratieve insteek	Hulpverleners zien dossiervorming als een lastig taak door het verbinden van de interactie met de cliënt, maar daarnaast een reflectie weergeven van de

Tabel 3 (vervolg)

Auteur	Land	Onderzoeks- design en analyse	Participanten	Vorm van jeugdhulp	Definitie dossier	Onderzoeksdoel en verbinding tot huidige onderzoek	Onderzoeksresultaten
Miller en Barrie (2020)					thema's.	in het dossier als geheugen- ondersteuning, het beoordelings- proces en zicht op mogelijke behandeling.	hulpverlener in het dossier.
Moore en Gagné (2022)	Verenigde Staten	Kwalitatief: Participant observaties, semi- gestructureer de interviews, focusgroepen en dossier analyse. Geanalyseerd aan de hand van kwalitatieve data-analyse bij de vorming van thema's en patronen.	65 hulpverleners (care workers, zoals mental health providers, school-based family care workers, victim advocacy staff, fostercare coordinators and military family case workers).	Human service organisation , inclusief kinderen en familie services (jeugdhulp).	Case file. Bestaande uit een beschrijving van elke interactie (observaties en gesprekken) met de jeugdigen en/ of ouder voor de beoordeling van risico's en gevaar voor de jeugdigen en families.	Onderzoeken van de ervaring van hulpverleners op besluitvorming en beoordeling in de hulpverlening met aandacht voor beleid en het effectief kunnen ondersteunen van families. Dossiers ondersteunen hulpverleners in de besluitvormingen en vormen daarmee een onderdeel van het onderzoek.	Bureaucratische processen leiden ertoe dat hulpverleners worden beperkt in de ondersteuning van hun cliënten, passend bij de doelstelling van de organisatie in de bescherming van jeugdigen.

Tabel 3 (vervolg)

Auteur	Land	Onderzoeksdesign en analyse	Participanten	Vorm van jeugdhulp	Definitie dossier	Onderzoeksdoel en verbinding tot huidige onderzoek	Onderzoeksresultaten
Morgenshtern en Yu (2020)	Canada	Mixed-methods: Semi-gestructureerde interviews en vragenlijsten. Geanalyseerd door een niet beschreven methode.	Interviews: 10 hulpverleners (social workers). Vragenlijsten: 311 hulpverleners (social workers).	Verschillen de organisaties zoals, health, relationship counseling, disabilities, family violence en child protection (jeugdhulp).	Case records. Dit biedt ondersteuning aan de beoordeling van het hulpverleningsproces en mogelijk voor het gebruik van rechterlijke zaken en bevat alle informatie naar voren gebracht vanuit verschillende partijen over de beoordeling ten behoeve van de hulpverlening.	Zicht krijgen op de mate van cliënt toegang tot hun dossier.	Toont een verschil tussen theoretische toegankelijkheid tot het dossier en de praktijk.
Yu (2019)	Australië	Mixed-methods bestaande uit een online vragenlijst en semi-gestructureerde interviews. Geanalyseerd	63 hulpverleners (social workers). Interview: 10 hulpverleners (social workers).	Social work organisations (inclusief jeugdhulp).	Case record. Dit biedt ondersteuning aan de beoordeling van het hulpverleningsproces en mogelijk voor het gebruik van rechterlijke zaken en bevat alle informatie naar	Zicht krijgen op de mate van cliënt toegang tot hun dossier.	Onderzoek toont een verschil tussen de door hulpverleners beschreven mate van toegang en de daadwerkelijke mate van toegang tot het dossier van de cliënt.

Tabel 3 (vervolg)

Auteur	Land	Onderzoeks- design en analyse	Participanten	Vorm van jeugdhulp	Definitie dossier	Onderzoeksdoel en verbinding tot huidige onderzoek	Onderzoeksresultaten
Yu (2019)		door een niet beschreven methode.			voren gebracht vanuit verschillende partijen over de beoordeling ten behoefte van de hulpverlening.		

Noot 1. Engelse termen zijn gebruikt voor het verwoorden van de hulpverleners functies bij de participanten waarbij geen directe vertaling bestaat. De reden hiertoe is ruimte te bieden aan de verschillende functies vanuit een internationaal perspectief.

Noot 2. Engelse termen zijn gebruikt voor het verwoorden van de vorm van jeugdzorg waarbij geen directe vertaling bestaat. De reden hiertoe is ruimte te bieden aan de verschillende functies vanuit een internationaal perspectief.

Noot 3. Engelse termen zijn gebruikt voor het verwoorden van de dossier definities, om ruimte te bieden aan de verschillende definities vanuit een internationaal perspectief.

Ervaring van jeugdigen, ouders en hulpverleners

Uit de literatuur komen drie aspecten van het dossier naar voren: de toegang tot het dossier, het opstellen van het dossier en de (geschreven) inhoud van het dossier. Binnen elk van deze aspecten komen verschillende thema's naar voren.

Toegang

Het eerste aspect van het dossier dat in de literatuur naar voren komt, is de toegang tot het dossier. Hierin komen drie thema's naar voren: cliënt toegang, interdisciplinaire toegang en technologie.

Cliënt toegang. De literatuur laat grote verschillen zien in de mate waarin cliënten en hun ouders toegang hebben tot het dossier. Zo geven jeugdigen en hun ouders in een Nederlands onderzoek aan dat zij volledige toegang hebben tot het dossiersysteem (Benjamins et al., 2023), terwijl jeugdigen in een onderzoek in de Verenigde Staten juist geen toegang tot hun dossier lijken te hebben ten tijde van de hulpverlening. Deze jeugdigen konden pas toegang vragen nadat zij 18 jaar waren, maar ook dan lukte het de meeste jeugdigen niet deze toegang te krijgen (Lovaas, 2016).

Hoewel twee vergelijkbare onderzoeken uit Canada en Australië laten zien dat hulpverleners over het algemeen positief staan tegenover het volledig toegang verlenen tot het dossier aan cliënten, wordt in de praktijk deze toegang niet altijd verleend aan cliënten (Morgenshtern & Yu, 2020; Yu, 2019). Uit beide onderzoeken komt naar voren dat de hulpverleners erkennen dat het proces van toegang verkrijgen voor cliënten soms lastig en langdurig kan zijn. Hierbij moet de cliënt specifiek om toegang vragen voordat deze wordt verleend. Daarbij verschilt de mate waarin ze toegang krijgen tot hun dossier en worden soms delen van het dossier niet gedeeld (Morgenshtern & Yu, 2020; Yu, 2019).

Verschillende hulpverleners brengen naar voren dat hoewel toegang mogelijk is, de cliënten hier niet naar vragen (Morgenshtern & Yu, 2020; Yu, 2019). Ook de ouders die volledige toegang hebben in het Nederlandse onderzoek benoemen dat de jeugdigen liever contact leggen via whatsapp en beperkte interesse hebben voor het dossier (Benjamins et al., 2023).

De jeugdigen die toegang hadden tot hun dossier ervoeren hierdoor een gevoel van controle en 'empowerment' door zicht te hebben op wie toegang heeft tot hun gegevens (Benjamins et al., 2023; Lovaas, 2016). Jeugdigen die geen toegang hadden misten het gevoel van controle, zij hadden geen zicht op wie toegang had tot hun dossier. Zij ervoeren dat veel hulpverleners toegang hadden, dit terwijl zij zelf geen toegang hadden en zicht op wat er in het dossier vermeld stond (Lovaas, 2016). Ouders en jeugdigen van 16 jaar en ouder gaven

daarbij aan dat het gevoel van autonomie werd vergroot na het verkrijgen van toegang tot het dossier en dit leidde tot een actieve rol in het hulpverleningsproces (Benjamins et al., 2023). Dit effect lijken jeugdigen tussen de 12 en 15 jaar niet te ervaren (Benjamins et al., 2023). Ouders benoemen daarbij dat toegang de vertrouwensband en samenwerking met de hulpverlener vergroot (Benjamins et al., 2023).

De hulpverleners in verschillende onderzoeken brachten drie redenen naar voren voor een beperking in toegang. Allereerst benoemen hulpverleners het welzijn van hun cliënten te willen beschermen. Het dossier bevat gevoelige informatie, die mogelijk verkeerd kan worden geïnterpreteerd (Benjamins et al., 2023; Henriksen, 2022; Morgenshtern & Yu, 2020; Yu, 2019). Voor een aantal hulpverleners beïnvloedt deze mogelijkheid hun dossiervorming, zij kijken naar hun bewoording en de filtering van informatie (Lovaas, 2016; Morgenshtern & Yu, 2020). Om toch toegang te verlenen kiezen sommige hulpverleners ervoor eerst interdisciplinair te overleggen over de informatie of willen zij samen met cliënt informatie doornemen om interpretatiefouten te voorkomen (Morgenshtern & Yu, 2020). Ook ouders geven aan onzeker te zijn of jeugdigen alle informatie uit een dossier wel kunnen verwerken (Benjamins et al., 2023).

Een tweede beperking in toegang is de privacy van derden (Benjamins et al., 2023; Huuskonen & Vakkari, 2015; Morgenshtern & Yu, 2020; Yu, 2019). Hierin speelt voor een aantal hulpverleners de wet op privacy een rol (Morgenshtern & Yu, 2020; Yu, 2019). Daarnaast hebben enkele hulpverleners aandacht voor het beschermen van hun bron van informatie. Het beschermen van de bron van informatie in het dossier, die bijvoorbeeld een melding over mishandeling heeft gedaan of zijn perspectief hierop heeft gegeven, kon vertrouwen geven tussen de hulpverlener en de bron van informatie. Dit leidde er toe dat de bron van informatie gemakkelijker met nieuwe of verdere informatie naar voren durfde te komen (Morgenshtern & Yu, 2020; Yu, 2019).

Een derde beperking in toegang is volgens één hulpverlener zijn eigen rechten om beperkingen te stellen in de toegang tot het dossier. Zijn ervaring was dat het dossier werd opgesteld in psychiatrische termen en ter vorming van eigen beeld en daarnaast voor het contact met andere betrokkenen, om zo de cliënt zo goed mogelijk te ondersteunen (Yu, 2019). Toegang tot het dossier zou voor deze hulpverlener betekenen dat het dossier anders moet worden opgesteld (Yu, 2019).

Enkele hulpverleners brachten naar voren dat het verlenen van toegang een andere manier van denken bedroeg. Wanneer het dossier als eigendom van de cliënt wordt gezien, leidt dit automatisch tot het verlenen van toegang tot het volledige dossier (De Witte et al.,

2016; Yu, 2019). Hierbij brengt één hulpverlener nog wel naar voren dat het onduidelijk is wat onder dossier valt en het hiermee onduidelijk is waarover toegang moet worden verleend (Morgenshtern & Yu, 2020).

Interdisciplinaire toegang. Interdisciplinaire samenwerking en toegang is belangrijk voor het werken met de cliënt en in sommige gevallen zelfs verplicht (Burton & van den Broek, 2009; Henriksen, 2022; Huuskonen & Vakkari, 2010, 2015; Miller & Barrie, 2020). Voor een aantal hulpverleners helpt deze samenwerking bij het maken van goede afwegingen (Burton & van den Broek, 2009). Wanneer meerdere hulpverleners betrokken zijn kan de samenwerking tot een meer compleet beeld van de cliënt en zijn context leiden, waarin het dossier als communicatiemiddel kan dienen om alle betrokkenen op de hoogte te houden (Huuskonen & Vakkari, 2010, 2015; Miller & Barrie, 2020). Eén hulpverlener maakt hierbij wel de kanttekening dat interdisciplinaire samenwerking verbonden is aan beleid en grenzen, ter bescherming van privacy (Moore & Gagné, 2022).

De literatuur toont ook negatieve ervaringen van hulpverleners met betrekking tot interdisciplinaire toegang. Ten eerste hadden een aantal hulpverleners zorgen om de privacy van cliënten. In sommige gevallen hebben niet betrokken medewerkers, zoals andere hulpverleners, maar ook ICT-medewerkers of schoonmakers wel toegang tot dossiers (Morgenshtern & Yu, 2020; Yu, 2019). Dit door fouten in het systeem, maar ook door het niet afsluiten van kasten waarin de dossiers opgeborgen liggen (Yu, 2019). Hulpverleners in een onderzoek uit de Verenigde Staten benoemen daarnaast dat gedeeltes van dossiers worden gedeeld met mogelijke pleegouders of tehuizen (Lovaas, 2016). Ten tweede ervaren een aantal hulpverleners dat het delen van informatie met betrokken hulpverleners ook het vertrouwen bij de cliënten wegneemt (Henriksen, 2022).

Technologie. Zowel hulpverleners, ouders als jeugdigen brengen naar voren dat technologie van invloed is op de toegankelijkheid tot het dossier. Hierin worden zowel voordelen als nadelen benoemd (Benjamins et al., 2023; Burton & van den Broek, 2009; De Witte et al., 2016; Huuskonen & Vakkari, 2010; Lovaas, 2016; Morgenshtern & Yu, 2020). De voordelen zijn de verbeterde mogelijkheden in toegankelijkheid, zowel voor cliënten als andere betrokken hulpverleners (Benjamins et al., 2023; Burton & van den Broek, 2009). Jeugdigen in de Verenigde Staten zien daarentegen door technologie wel een verbetering in toegang tussen betrokken hulpverleners, maar ervaren geen verbetering in cliënt toegang (Lovaas, 2016).

De nadelen van de invloed van technologie op de toegankelijkheid tot het dossier hebben betrekking op de privacy van de cliënt en de volledigheid van de dossiers (Burton &

van den Broek, 2009; De Witte et al., 2016; Huuskonen & Vakkari, 2010; Morgenshtern & Yu, 2020). Allereerst leidt de technologie in vele gevallen ertoe dat het niet langer inzichtelijk is wie bij het dossier kan inzien. Ervaringen zijn dat met technologie ook managers of ICT-medewerkers toegang hebben tot het dossier. Een aantal hulpverleners erkennen daarmee de privacy van de cliënt niet altijd te kunnen beschermen (Burton & van den Broek, 2009; De Witte et al., 2016; Morgenshtern & Yu, 2020). Daarnaast zorgen nieuwe technische systemen ervoor dat oude dossier informatie niet altijd toegankelijk is. Dit ontstaat door bijvoorbeeld een update in de technische systemen of het niet digitaliseren van papieren dossiers bij de invoering van technische systemen. Dit leidt tot ontbrekende informatie en onvolledige dossiers (De Witte et al., 2016; Huuskonen & Vakkari, 2010).

Opstellen van het dossier

Het tweede aspect van het dossier dat in de literatuur naar voren wordt gebracht door zowel jeugdigen, ouders als hulpverleners is het opstellen van het dossier. Zes onderwerpen zijn te onderscheiden: bureaucratische processen, bron van informatie, werkwijze, rol van de cliënt, vertrouwensband en zicht op het proces.

Bureaucratische processen. Het eerste thema dat uit de literatuur naar voren komt is het bureaucratische proces dat verbonden is aan het opstellen van het dossier en dat leidt tot verschillende problemen. Allereerst ervaren hulpverleners dat het opstellen van het dossier leidt tot een hoge werkdruk en stress bij hulpverleners (Burton & van den Broek, 2009; Casey & Hackett, 2021; De Witte et al., 2016; Lillis et al., 2020; Moore & Gagné, 2022). Dit kan leiden tot onvolledige en onjuiste dossiers (De Witte et al., 2016; Lillis et al., 2020).

Daarnaast ervaren meerdere hulpverleners dat het opstellen van het dossier tijd wegneemt van het daadwerkelijk werken met jeugdigen en hun families (Burton & van den Broek, 2009; Casey & Hackett, 2021; Lillis et al., 2020; Moore & Gagné, 2022). Een aantal hulpverleners brengt naar voren dat dit ertoe leidt dat er minder tijd is om interventies in te zetten, wat er vervolgens weer toe leidt dat problemen groter worden en er intensievere interventies moeten worden uitgevoerd (Lillis et al., 2020).

De onderzoeken laten ook zien dat er een aantal hulpverleners is die, ondanks de druk van het opstellen van het dossier, de jeugdigen centraal willen blijven stellen (De Witte et al., 2016; Huuskonen & Vakkari, 2010; Lillis et al., 2020). Voor een aantal hulpverleners betekent het behouden van dit contact met jeugdigen tot overwerken om zo het administratieve gedeelte van dossiervorming te kunnen uitvoeren (Lillis et al., 2020; Moore & Gagné, 2022).

Verder ervaren sommige hulpverleners het opstellen van het dossier als restrictie van hun werk als hulpverlener, waarbij zij het gevoel hebben dat het dossier enkel als verantwoording en bescherming van de organisatie dient (Burton & van den Broek, 2009; Moore & Gagné, 2022). Als gevolg van de grote hoeveelheid administratieve taken geeft een aantal hulpverleners aan dat zij zichzelf als dataverzamelaars zien, zonder controle te hebben over welke data verzameld moeten worden. Hierdoor ervaren zij geen ruimte voor de individuele omstandigheden van de jeugdigen (Burton & van den Broek, 2009; Casey & Hackett, 2021; Lillis et al., 2020).

Bron van informatie. Zowel jeugdigen als hulpverleners brengen de bron van informatie tijdens het opstellen van het dossier naar voren. Jeugdigen ervaren voornamelijk dat het perspectief van volwassenen doorslaggevend is bij het opstellen van het dossier (Lovaas, 2016). Hulpverleners daarentegen geven aan ruimte te bieden voor alle betrokkenen bij het opstellen van het dossier, zoals de jeugdige zelf (De Witte et al., 2016; Henriksen, 2022; Huuskonen & Vakkari, 2010, 2015; Moore & Gagné, 2022), andere hulpverleners (Henriksen, 2022; Huuskonen & Vakkari, 2010) en familieleden (Henriksen, 2022; Huuskonen & Vakkari, 2010, 2015; Lovaas, 2016; Miller & Barrie, 2020). Hierbij kunnen complexe familiestructuren het lastig maken het overzicht te behouden in het dossier (Huuskonen & Vakkari, 2010, 2015). Hierbij kan het helpen de dossiers van verschillende familieleden samen te brengen en een compleet beeld van informatie te vormen. Echter maakt de opzet van (online) dossiers of de bescherming van privacy dit soms lastig (Huuskonen & Vakkari, 2010).

Hulpverleners geven aan dat naast de informatie uit gesprekken er ook observaties van de hulpverlener tijdens gesprekken met de jeugdigen of tijdens interacties met de familie worden gebruikt als bron van informatie (Henriksen, 2022; Huuskonen & Vakkari, 2015). De onderzoeken laten ook zien dat jeugdigen herkennen dat observaties als bron van informatie dienen. Een aantal jeugdigen ervaren dit echter als een negatief aspect. Zij zien hulpverleners opschrijven wat er gebeurt, maar ervaren niet dat hulpverleners het gesprek met hen aangaan (Lovaas, 2016).

Werkwijze. Veel hulpverleners brengen de werkwijze van het dossier naar voren. Allereerst benoemen verschillende hulpverleners geen uniformiteit te ervaren in de werkwijze. Zo kan er een verschil in werkwijze zijn tussen steden en organisaties (Huuskonen & Vakkari, 2010), maar ook tussen hulpverleners (De Witte et al., 2016; Huuskonen & Vakkari, 2010). De verschillende werkwijzen tussen hulpverleners ontstaan bijvoorbeeld wanneer zij niet de juiste plek voor bepaalde informatie in het dossier vinden.

Hulpverleners maken zelf de keuze waar de informatie wordt genoteerd, maar hierdoor wordt informatie anders gestructureerd (De Witte et al., 2016; Huuskonen & Vakkari, 2010).

Daarbij geven een aantal hulpverleners aan dat zij het dossier als bijzaak in hun werk zien. Dit leidt ertoe dat dossier verslagen pas later worden ingevuld, bijvoorbeeld nadat een dienst voorbij is. In sommige gevallen zitten er ook weken of maanden tussen (Burton & van den Broek, 2009; De Witte et al., 2016; Huuskonen & Vakkari, 2015). Dit terwijl hulpverleners aangeven dat om conversaties juist weer te kunnen geven, verslagen meteen zouden moeten worden geschreven (Miller & Barrie, 2020).

Hulpverleners benoemen ook dat hun interpretatie een rol speelt bij het opstellen van het dossier. Hulpverleners maken zelf keuzes in de relevantie van bepaalde informatie en niet alle variabelen worden door iedere hulpverlener ingevuld. Dit kan invloed hebben op de volledige beeldvorming van het dossier (De Witte et al., 2016; Huuskonen & Vakkari, 2015). Daarnaast geven hulpverleners ook een interpretatie over de informatie die zij noteren (Huuskonen & Vakkari, 2015; Miller & Barrie, 2020). Een kleine groep hulpverleners geeft daarbij aan dat de ervaring die zij hebben hier een rol in speelt, waarbij hulpverleners die langer werken minder informatie toevoegen aan het dossier in vergelijking met nieuwe werknemers (Huuskonen & Vakkari, 2015).

Een aantal hulpverleners geeft aan onvoldoende training te hebben ontvangen voor het juist kunnen opstellen en analyseren van het dossier (Casey & Hackett, 2021; De Witte et al., 2016). Eén hulpverlener in het management daarentegen geeft aan wel trainingen te bieden aan de hulpverleners, ter verbetering van het beslissingsproces van de hulpverleners (Morgenshtern & Yu, 2020).

Volgens hulpverleners speelt de digitalisering een rol in het opstellen van het dossier. Hulpverleners ervaren dat het digitale dossier informatie verdeelt in verschillende boxen en velden die moeten worden ingevuld. Hierdoor kunnen hulpverleners niet langer zelf hun structuur toevoegen wat naast onvolledige of onjuiste informatie ook de holistische kijk naar de cliënt en zijn systeem negatief beïnvloed wordt (Casey & Hackett, 2021; De Witte et al., 2016; Huuskonen & Vakkari, 2010). Ook met de digitalisering geven de hulpverleners aan geen training te ontvangen wat leidt tot verschillende onduidelijkheden (Burton & van den Broek, 2009). Een aantal hulpverleners zoekt naar een nieuwe methode om te werken met het digitale dossier. Zij zien het papieren dossier daarin nog als een gemakkelijker werktuul en vullen het digitale dossier later in (De Witte et al., 2016; Huuskonen & Vakkari, 2010). Daarbij ontstaan referenties naar het papieren dossier (Huuskonen & Vakkari, 2010). Daarnaast zorgt digitalisering tot algemene ICT moeilijkheden, zoals het ontbreken van

internet tijdens huisbezoeken of tijdens online besprekingen of het onjuist opslaan en het verliezen van dossierinformatie (De Witte et al., 2016).

Rol van de cliënt. Hulpverleners verschillen in de rol die zij de cliënten geven in het opstellen van het dossier (Henriksen, 2022; Huuskonen & Vakkari, 2010; Miller & Barrie, 2020; Moore & Gagné, 2022; Morgenshtern & Yu, 2020; Yu, 2019). Verschillende onderzoeken met vragenlijsten tonen aan dat ongeveer tweederde van de hulpverleners geen rol geeft aan de cliënten in het opstellen van het dossier (Morgenshtern & Yu, 2020; Yu, 2019). Jeugdigen ervaren ook geen rol te hebben in het proces, zij ervaren voornamelijk dat er over hen wordt gesproken, niet met hen (Henriksen, 2022). Minder dan een vijfde van de hulpverleners in vragenlijsten geeft aan een rol te geven aan de cliënten (Morgenshtern & Yu, 2020; Yu, 2019). Hulpverleners ervaren dat wanneer de jeugdigen een rol hebben in het opstellen van het dossier de samenwerking en daarmee de hulp verbetert en sneller kan worden aangeboden (Huuskonen & Vakkari, 2010; Moore & Gagné, 2022). Een aantal hulpverleners geeft daarentegen aan enkel een rol te bieden aan de jeugdigen als jeugdigen hun eigen doelen zelf al kunnen benoemen (Henriksen, 2022).

Vertrouwensband. Meerdere hulpverleners benadrukken het belang van samenwerking met de cliënt ter vergroting van een vertrouwensband. De hulpverleners erkennen dat een vertrouwensband leidt tot een vergrote mate van initiatief en participatie van hun cliënten. Daarmee ervaren de hulpverleners dat de samenwerking met de cliënt verbetert (Moore & Gagné, 2022). Ook ouders benoemen dat autonomie ondersteunend gedrag van de hulpverlener van belang is voor de samenwerking en een vertrouwensband (Benjamins et al., 2023). Verschillende hulpverleners geven daarbij aan dat zij zich bij het opstellen van het dossier eerst richten op de vertrouwensband met de cliënt in plaats van het opstellen van het dossier (Huuskonen & Vakkari, 2015; Miller & Barrie, 2020).

Verschillende hulpverleners proberen de vertrouwensband te vergroten door de cliënt ruimte te geven voor zijn of haar verhaal. Zij erkennen dat als nadeel hiervan sommige vragen niet worden gesteld en mogelijk gaten in de informatie ontstaan (Huuskonen & Vakkari, 2015; Miller & Barrie, 2020). Jeugdigen lijken deze ruimte voor hun verhaal niet te zien als ondersteuning van de vertrouwensband. Zij zijn bezorgd hun verhaal te vertellen en hun geheimen te vertellen. Zij zien dat alles wordt opgeschreven en ervaren dat hiermee hun privacy wordt beperkt (Ellis, 2016; Lovaas, 2016). Opvallend is dat hulpverleners de notities met de woorden van de cliënt als van belang zien. Zij kunnen later op de eigen woorden van de cliënt terug komen en ervaren dat dit het vertrouwen versterkt (Huuskonen & Vakkari, 2015; Miller & Barrie, 2020).

Een aantal hulpverleners heeft ook aandacht voor hun eigen rol in de vertrouwensband met de cliënt, door eerdere ervaringen van jeugdigen met hulpverleners (Huuskonen & Vakkari, 2015). Echter één hulpverlener, een manager, benoemt zich niet te richten op de vertrouwensband of de vertrouwelijkheid met de jeugdige, maar op professioneel contact voor het objectief kunnen maken van keuzes (Henriksen, 2022).

Zicht op het proces. Enkele jeugdigen brengen ook het hulpverleningsproces en hun zicht hierop naar voren. In een vragenlijst in een Canadees onderzoek geeft de helft van de hulpverleners aan hun cliënten te informeren over het dossier (Morgenshtern & Yu, 2020). In een vragenlijst in een Australisch onderzoek geeft 76% van de hulpverleners aan hun cliënten wel standaard te informeren over het dossier (Yu, 2019). De jeugdigen zelf geven aan geen zicht te hebben op het keuzeproces van de hulpverleners bij het opstellen van het dossier. Zij geven aan verschillende procedures te horen van hun ouders en hun hulpverleners waardoor zij hun vertrouwen in het proces missen en zich terugtrekken (Henriksen, 2022). Wanneer de jeugdigen zicht krijgen in het systeem van beslissingen passen zij hun handelen hierop aan en nemen een actievere rol in het proces (Henriksen, 2022).

Inhoud

Het derde aspect van het dossier dat naar voren komt in de literatuur is de inhoud van het dossier. Hierbij worden vijf verschillende onderwerpen naar voren gebracht: verantwoording, invloed op het hulpverleningsproces, stem van de cliënt, taalgebruik en beeldvorming.

Verantwoording. Hulpverleners zien de inhoud van het dossier voornamelijk ter verantwoording en ondersteuning van hun beslissingen voor eigen onderbouwing of tegenover anderen (De Witte et al., 2016; Henriksen, 2022; Lillis et al., 2020; Miller & Barrie, 2020; Moore & Gagné, 2022; Morgenshtern & Yu, 2020). De inhoud geeft de mogelijkheid een holistische kijk te vormen op het proces vanuit verschillende informatiebronnen en veranderingen door de tijd heen (Huuskonen & Vakkari, 2010, 2015; Miller & Barrie, 2020). Hierbij benoemen verschillende hulpverleners dat hoewel het dossier dient ter verantwoording bij het overnemen van het dossier er niet altijd tijd is het gehele dossier door te nemen en zijn beslissingen niet volledig representatief zijn omdat ze op deze manier slechts gedeeltelijke informatie representeren (Huuskonen & Vakkari, 2010, 2015). Meer negatieve ervaringen over gedeeltelijke informatie volgt uit het feit dat hulpverleners naar voren brengen dat de dossiers niet altijd volledig zijn (De Witte et al., 2016; Huuskonen & Vakkari, 2015; Lillis et al., 2020).

Stem van de cliënt. Het derde thema is het terugzien van de stem van de cliënt in de inhoud van het dossier. Jeugdigen geven aan dat zij niet zien dat hun eigen verhaal wordt betrokken in het dossier en dat zij niet serieus worden genomen (Ellis, 2016; Lovaas, 2016). In één onderzoek brengen hulpverleners naar voren dat het meenemen van de mening van de cliënt verplicht is (De Witte et al., 2016). Hulpverleners in andere onderzoeken geven daarbij aan juist mening van cliënt mee te willen nemen (Huuskonen & Vakkari, 2015; Miller & Barrie, 2020). De reden hiervoor is het zich kunnen verbinden met de client en te komen tot het volledige plaatje (Huuskonen & Vakkari, 2015; Miller & Barrie, 2020).

Taalgebruik. Zowel jeugdigen als hulpverleners brengen het negatieve taalgebruik in de dossiers naar voren (Ellis, 2016; Henriksen, 2022; Huuskonen & Vakkari, 2015; Morgenshtern & Yu, 2020; Yu, 2019). Het is hierbij niet alleen de negatieve manier waarop de inhoud wordt weergegeven, maar ook dat enkel de negatieve en problematische aspecten van het leven van de jeugdigen naar voren wordt gebracht en verzameld (Ellis, 2016; Henriksen, 2022; Huuskonen & Vakkari, 2015; Morgenshtern & Yu, 2020; Yu, 2019).

Beeldvorming. Jeugdigen ervaren dat het dossier bij hulpverleners leidt tot beeldvorming voor hun gedrag en karakter. Zij zien dat hulpverleners het dossier lezen en daarmee gedachten over hen vormen. Jeugdigen ervaren dat de interacties die zij met hulpverleners hebben en het gedrag dat zij tonen deze beeldvorming niet kan veranderen (Ellis, 2016; Lovaas, 2016). Ook de hulpverleners ervaren negatieve beeldvorming vanuit de dossiers (Ellis, 2016; Huuskonen & Vakkari, 2010; Lovaas, 2016). Een groot dossier geeft in de basis een ‘slecht’ kind weer en grotere problemen (Lovaas, 2016). Bij het overdragen van een dossier wordt niet gekeken naar de kwaliteit van de inhoud, maar de dikte van het dossier en het risico voor de hulpverlener (Burton & van den Broek, 2009; Huuskonen & Vakkari, 2010). Hulpverleners hebben ervaren dat grote dossiers invloed hebben op nieuwe plaatsingen in de jeugdzorg (Lovaas, 2016).

Invloed op het hulpverleningsproces. De inhoud van het dossier heeft invloed op het gedrag van de jeugdigen en het vertrouwen tussen jeugdigen en hulpverleners. Een aantal jeugdigen in de residentiële jeugdzorg benoemde hoe het dossier voor een ‘fight or flight’ reacties zorgde. Sommige jeugdigen probeerden zich ‘goed’ te gedragen en hoopte hiermee vertrouwen te winnen bij hulpverleners. Andere ervoeren dat het dossier bij hulpverleners tot een bepaald negatief beeld had geleid en ging zich verzetten tegen de hulpverlener (Ellis, 2016; Lovaas, 2016). Een aantal jeugdigen gaf daarbij aan controle te zoeken op de inhoud en de hoeveelheid informatie van het dossier door zich terug te trekken en niet langer informatie te delen met de hulpverlener (Ellis, 2016; Lovaas, 2016).

Daarnaast heeft het dossier niet alleen invloed op het gedrag richting hulpverleners, maar ook in het gedrag richting familie en vrienden. Een aantal jeugdigen in de residentiële jeugdzorg gaf aan zich terug te trekken uit het contact met familie en vrienden. De reden hiervoor was hulpverleners weg te houden van hun beperkte privacy (Lovaas, 2016).

Conclusie & Discussie

Conclusie

Dit onderzoek had als doel antwoord te vinden op de vraag: “Wat zegt de huidige literatuur over de ervaringen van jeugdigen, ouders en hulpverleners in het werken met dossiers in de jeugdzorg?”. De literatuur laat zien dat jeugdigen, ouders en hulpverleners verschillende ervaringen hebben op drie aspecten van het dossier en de dossiervorming: de toegang tot het dossier, het opstellen van het dossier en de (geschreven) inhoud van het dossier. Op het gebied van de toegang tot het dossier laat dit onderzoek een verschil zien in de mate waarin, in theorie toegang mogelijk is tot het dossier en de praktijk waarin toegang tot het dossier beperkt blijkt. Jeugdigen en hun ouders ervaren voordelen in toegang tot hun dossier met betrekking tot een gevoel van autonomie en controle. Hulpverleners ervaren naast de voordelen ook verschillende redenen om de toegang tot het dossier aan jeugdigen en hun ouders te beperken, zoals het welzijn van hun cliënt of voor de bescherming van privacy. Negatieve ervaringen van hulpverleners op het gebied van het opstellen van het dossier zijn de vele bureaucratische processen en verschillende werkwijzen. Daarnaast ervaren de hulpverleners het gevoel dat zij in dit proces een rol geven aan de jeugdigen en zich richten op de vertrouwensband in het hulpverleningsproces. De jeugdigen ervaren deze rol in het proces in de meeste gevallen niet. Over de inhoud van het dossier zijn de ervaringen van hulpverleners dat de inhoud ondersteuning biedt bij de verantwoording en onderbouwing van het hulpverleningsproces. Daarnaast ervaren zowel jeugdigen als hulpverleners een negatieve insteek in het dossier door negatief taalgebruik en negatieve beeldvorming van de jeugdigen. Jeugdigen geven daarbij aan hun gedrag door de inhoud van het dossier aan te passen.

Wanneer we kijken naar de onderzoeksvraag “Wat zegt de huidige literatuur over de ervaringen van jeugdigen, ouders en hulpverleners in het werken met dossiers in de jeugdzorg?” kunnen we verschillende ervaringen onderscheiden vanuit de verschillende perspectieven. Wanneer we kijken naar de verschillende ervaringen van de jeugdigen zien we dat de literatuur voornamelijk aantoont dat zij graag meer zicht zouden hebben op het dossier en een grotere rol zouden willen hebben in het opstellen van het dossier. Jeugdigen ervaren nu voornamelijk negatieve gevolgen van het opgestelde dossier. De literatuur zegt weinig over de ervaringen van ouders. De beperkte ervaringen laten in overeenstemming met de

jeugdigen echter wel het belang van toegankelijkheid tot het dossier zien. De ervaringen van hulpverleners in de literatuur laten zien dat hulpverleners het dossier gebruiken in hun verantwoording en onderbouwing van de hulpverlening. Zij ervaren echter dat de kwaliteit van de dossiers te wensen over laat. Daarnaast ervaren zij onzekerheden over de cliënt toegang en over het proces van de dossiervorming.

Discussie

Artikel 12 van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind stelt dat kinderen het recht hebben om gezien en gehoord te worden in alle beslissingen die hen aan gaan (Verenigde Naties, 1989). De resultaten van dit onderzoek tonen aan dat de meeste hulpverleners in theorie toegang bieden tot het dossier aan hun cliënt. In overeenstemming met onderzoeken van Bartelink et al. (2015) en Benjamins et al. (2021, 2022) tonen de resultaten van het huidige onderzoek ook aan dat jeugdigen, ouders en hulpverleners ervaren dat toegang tot het dossier een positieve invloed heeft op het gevoel van controle en autonomie. Toegang tot het dossier ondersteunt daarmee jeugdigen in hun recht om gezien en gehoord te worden. Het huidige onderzoek toont echter ook aan dat in de praktijk de cliënt toegang tot het dossier beperkt blijft, bijvoorbeeld door het moeilijke proces van toegang aanvragen. Gelijktijdig blijkt uit de resultaten dat het gevoel van 'controle' wordt gemist door jeugdigen en ouders wanneer zij geen toegang tot het dossier ervaren. Daarnaast ervaren de jeugdigen niet dat hun mening en perspectief in het dossier naar voren komt. De vraag is daarmee of er in de praktijk wordt voldaan aan het recht van de jeugdigen om gezien en gehoord te worden.

Hulpverleners in het huidige onderzoek brengen daarnaast zorgen naar voren over het welzijn van hun cliënt wanneer deze toegang hebben tot hun dossier. Hulpverleners willen de jeugdigen beschermen tegen de gevoelige informatie in het dossier en beschrijven hoe zij informatie filteren of informatie gezamenlijk met de jeugdigen doornemen om interpretatiefouten te voorkomen. Dit kan mogelijk worden verklaard vanuit het onderzoek van Vyvey et al. (2014). Vyvey et al. (2014) beschrijft hoe hulpverleners vanuit betrokkenheid kwetsbare jeugdigen in de jeugdzorg willen beschermen. Dit uit zich echter soms door het willen overnemen van keuzes en controle waardoor het participatie recht van de jeugdigen soms (onbedoeld) wordt weggenomen.

De resultaten tonen daarnaast aan dat verschillende hulpverleners interdisciplinaire samenwerking als belangrijk ervaren. In sommige gevallen is interdisciplinaire samenwerking zelfs verplicht. Verschillende betrokken hulpverleners kunnen door samenwerking vanuit hun discipline, perspectief of rol informatie bespreken om gezamenlijk een compleet beeld te vormen over de cliënt en zijn context. In deze samenwerking kan het

dossier als communicatiemiddel dienen om verschillende betrokken hulpverleners op de hoogte te houden. Deze samenwerking is echter verbonden aan verschillende grenzen voor de bescherming van de privacy van de cliënt en het beleid hierop. De resultaten tonen aan dat voor het gebruik maken van samenwerking kennis en begrip van het beleid en de regels nodig zijn. Daarnaast tonen de resultaten van het onderzoek aan dat onzekerheid over de AVG of privacywetgeving echter ook een belangrijke reden is voor de beperking van toegang tot het dossier voor de jeugdigen en/ of hun ouders. Hulpverleners maken zich zorgen over de bescherming van derden die worden benoemd in het dossier. Bijvoorbeeld de privacy van een persoon die een melding over misbruik heeft gemaakt, maar ook het toegankelijk kunnen maken van het dossier aan ouders wanneer deze gescheiden zijn en beide onderdeel vormen van de hulpverlening. Deze ervaringen zijn in overeenstemming met onderzoek van de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd (2021). Dat onderzoek bracht naar voren dat de AVG (privacywetgeving) ertoe heeft geleid dat hulpverleners onzeker zijn geworden over wat zij wel of niet mogen overdragen aan anderen. Onderzoek van de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd (2021) bracht daarnaast naar voren dat onzekerheid over de AVG leidt tot afwachting en mogelijk een verminderd onderling overleg tussen hulpverleners. De AVG kon daarmee leiden tot een verminderde verantwoording van problemen en handelingen in de hulpverlening bij andere hulpverleners en collega's.

In overeenstemming met onderzoek van Farmer en Lutman (2014) en Samenwerkend Toezicht Jeugd (2015) lijken dossiers in de praktijk te wensen over te laten door veelal ontbrekende informatie. Hulpverleners in het huidige onderzoek brengen hierin naar voren dat de vele bureaucratische processen, een hoge werkdruk en verschillende werkwijzen in het structureren van informatie van invloed zijn op onvolledige of onjuiste dossierinformatie.

De kwaliteit van een dossier is van belang voor het kritisch en systematisch kunnen onderbouwen en verantwoorden van het hulpverleningsproces (Bartelink et al., 2015; Chalupa, 2015; Platt & Turney, 2019; Roy, 2022). Hierbij moet worden opgemerkt dat van hulpverleners wordt verwacht dat zij een objectief dossier opstellen, maar in de praktijk blijkt dat zij vaak moeten werken met tegenstrijdige perspectieven, meningen en observaties (Ponnert & Svensson, 2016; Taylor & White, 2006). Hulpverleners in het huidige onderzoek brengen naar voren dat interpretatie een rol speelt bij de dossiervorming. In de literatuur wordt vaker aandacht besteed aan de mate van interpretatie die hulpverleners gebruiken in hun beslissingsproces (Keddell, 2023; Ponnert & Svensson, 2016; Reder et al., 1993; Saltiel, 2016; Taylor & White, 2006). Daarnaast spelen de houding, overtuigingen en waarden van de hulpverlener een rol bij de interpretaties die zij maken (Hugman, 2012; Reder et al., 1993;

Saltiel, 2016). Dit alles kan invloed hebben op de waarde die aan bepaalde informatie wordt gehangen en kan daarmee het opstellen van het dossier beïnvloeden. Onderzoek van Helm (2011) laat bijvoorbeeld zien dat in het interpretatie- en beslissingsproces, de meningen en ervaringen van jeugdigen zelf niet altijd worden meegenomen. Hulpverleners in het huidige onderzoek geven aan de meningen en ervaringen van jeugdigen van belang te vinden bij dossiervorming en mee te nemen in het beslissingsproces. Jeugdigen in het onderzoek ervaren echter niet dat hun perspectief in het dossier naar voren komt. Een mogelijke verklaring hiervan zou kunnen zijn dat het de meningen en ervaringen van jeugdigen zijn die onbewust door de hulpverleners in het interpretatieproces wegvallen, waardoor jeugdigen ervaren dat hun meningen en ervaringen geen onderdeel (meer) vormen van het dossier (Helm, 2011; Ponnert & Svensson, 2016; Saltiel, 2016).

De resultaten tonen verder dat zowel jeugdigen als hulpverleners het taalgebruik dat in dossiers gebruikt wordt als negatief ervaren. Zij ervaren dat dit taalgebruik samen met de negatieve ervaringen van de jeugdigen (onbewust) tot negatieve beeldvorming en vooroordelen leidt. Jeugdigen ervaren dat zij door hun dossier als ‘slecht’ worden gezien. Dit is in lijn met onderzoek van Slotboom et al. (2014) dat stelt dat jeugdigen in de residentiële jeugdhulp als ‘hard’ en met vele problematiek worden neergezet. Onderzoek van Narendorf et al. (2011) laat daarnaast zien dat er een grote verscheidenheid aan diagnoses worden vastgesteld bij jeugdigen in de jeugdzorg. Dit kan leiden tot negatieve beeldvorming en stigmatisering (Batstra et al., 2012, 2021; Gillman et al., 2000; Ringbom et al., 2022). In het huidige onderzoek wordt echter niet gesproken over vele diagnoses in de dossiers en de mogelijke invloed op beeldvorming. Hulpverleners in het huidige onderzoek ervaren echter wel in overeenstemming met de onderzoeken van Lamers-Winkelmann en Tierolf (2012) en Slotboom et al. (2014) dat de negatief gevormde dossiers van invloed zijn op verdere hulpverlening en mogelijke plaatsingen binnen de residentiële jeugdzorg. Ook jeugdigen beschrijven hoe het dossier van invloed is op hun gedrag richting hulpverleners, waarin zij zich terugtrekken, zich ‘goed’ willen gedragen of juist in verzet komen tegen hulpverleners.

Beperkingen en implicaties

Deze scoping study is gebruikt om de beschikbare literatuur uit verschillende onderzoeksvelden, met verschillende study designs en methodes in kaart te brengen over de ervaringen van jeugdigen, ouders en hulpverleners in het werken met dossiers. Een eerste kritiek op de scoping study is het ontbreken van standaard richtlijnen in de verslaglegging (Levac et al., 2010; Tricco et al., 2016). Door middel van een systematische en transparante

aanpak bij het screeningsproces en het toevoegen van een tweede beoordelaar bij de derde screeningsfase is getracht de betrouwbaarheid te verbeteren.

Een tweede kritiek op de scoping study als onderzoeksdesign is het vaak ontbreken van een kwaliteitsbeoordeling van de betrokken literatuur (Pham et al., 2014). Om deze reden is gebruik gemaakt van de 'mixed methods appraisal tool' (MMAT) (Hong, Fàbregues, et al., 2018; Hong, Pluye, et al., 2018). Dit beoordelingsinstrument is gebruikt om inzicht te bieden in de kwaliteit van de betrokken literatuur. Het instrument is niet gebruikt als middel voor de beoordeling van de inclusie van de literatuur in het onderzoek. Dit instrument bood ruimte de kwaliteit van de geïncludeerde onderzoeken in kaart te brengen en gaf daarbij de ruimte een brede kijk op de huidige literatuur te behouden door alle veertien onderzoeken erbij te kunnen betrekken. Dit heeft er echter toe geleid dat er geen generaliserende conclusies mogen worden getrokken op basis van dit onderzoek (Arksey & O'Malley, 2005; Levac et al., 2010). Om generaliserende uitspraken te kunnen doen over de ervaringen van jeugdigen, ouders en hulpverleners is verder onderzoek nodig. Het huidige onderzoek toont aan dat er verschillende kwalitatieve en kwantitatieve onderzoeken aandacht hebben besteed aan de ervaringen van hulpverleners. Echter is er beperkt onderzoek gedaan naar de ervaringen van jeugdigen en ouders met dossier(vorming) binnen de jeugdzorg. Vervolgonderzoek zou zich kunnen richten op ervaringen vanuit deze perspectieven.

Verder moet worden opgemerkt dat naast een verschil in kwaliteit van de geïncludeerde literatuur er ook verschillen zijn in de onderzoeksdoelen van de betrokken literatuur. Niet alle betrokken onderzoeken zijn gericht op dossier(vorming) enkele onderzoeken hadden ook het doel inzicht te krijgen in het hulpverlenings- en beoordelingsproces tijdens de hulpverlening. Dit leidt ertoe dat tijdens de dataverzameling bij deze onderzoeken er niet altijd specifiek uitgevraagd is naar de meningen over en ervaringen met dossiers of dossiervorming. Bij de data-analyse in dit onderzoek speelde het onderscheid tussen meningen en ervaringen over het hulpverleningsproces en dossier(vorming) een grote rol. Bijvoorbeeld met de ervaringen van jeugdigen over de zicht op het proces van de hulpverlening. Een onderdeel hiervan was het dossier en de dossiervorming, een ander onderdeel was ook bijvoorbeeld de samenwerking met de hulpverlener in het algemeen over bijvoorbeeld het proces van een uithuisplaatsing. Onderscheid maken tussen ervaringen over de dossier(vorming) was niet altijd mogelijk. Vervolgonderzoek zou zich specifiek kunnen richten op het dossier en de dossiervorming binnen de jeugdzorg.

Een aantal kanttekeningen moet worden gezet bij de kenmerken van de geïncludeerde literatuur. Allereerst is de betrokken literatuur afkomstig uit de 'Global North', dit kan

mogelijk leiden tot biases en heeft invloed op de achtergronden van de participanten en de omgevingsfactoren in het onderzoek (Collyer, 2016). Hoewel alle betrokken literatuur afkomstig is uit de 'Global North' zijn de onderzoeken uitgevoerd in acht verschillende landen met elk hun eigen juridische kijk op dossier(vorming). Artikel 12 van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind, dat stelt dat jeugdigen het recht hebben om gezien en gehoord te worden in alle beslissingen die hen aangaan, is door bijna alle landen wereldwijd geratificeerd en vormt daarmee een basis dat het participatierecht van jeugdigen in de jeugdhulp bevestigd. Dit verdrag is echter niet door de Verenigde Staten geratificeerd, hiermee moet rekening worden gehouden gezien het feit dat twee betrokken onderzoeken afkomstig zijn uit de Verenigde Staten (Vanobbergen et al., 2014). Vervolgonderzoek zou inzicht kunnen geven op het juridische aspect van dossier(vorming) in verschillende landen. Daarnaast zou vervolgonderzoek aandacht kunnen bieden aan de implementatie van artikel 12 van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind in juridische aspecten rond dossier(vorming) en in mogelijk andere aspecten van de jeugdzorg.

Het huidige onderzoek heeft gezocht naar de ervaringen van jeugdigen, ouders en hulpverleners. De meeste ervaringen in de literatuur komen van de hulpverleners. De meningen van jeugdigen en ouders zijn beperkt. Wanneer we kijken naar de betrokken jeugdigen in de literatuur zijn dit voornamelijk jeugdigen uit de residentiële jeugdzorg. Vanuit de verschillende vormen van jeugdzorg heeft de residentiële jeugdzorg de grootste impact op het leven van jeugdigen. Door de uithuisplaatsing leven de jeugdigen niet langer bij hun familie, maar worden zij constant omringd door hulpverleners. De resultaten laten zien dat jeugdigen ervaren dat alle dagelijkse handelingen onderdeel vormen van het dossier. Jeugdigen ervaren een beperkte mate van privacy. De negatieve ervaringen van de jeugdigen in het huidige onderzoek worden mogelijk beïnvloed door de vorm van jeugdzorg. Vervolgonderzoek kan zich richten op een vergelijking tussen de ervaringen met dossier(vorming) binnen verschillende vormen van jeugdzorg.

Hulpverleners in het huidige onderzoek brengen zorgen naar voren over het welzijn van hun cliënten wanneer deze toegang hebben tot hun dossier. Het Comité voor de rechten van het kind (2009) stelt dat jeugdigen niet alleen recht hebben op inzage van het dossier, maar dat bij het delen van de informatie rekening moet worden gehouden met de leeftijd en het ontwikkelingsniveau van de jeugdigen. Dit betekent dat het recht op inzage rekening houdt met de gevoeligheid van informatie in het dossier. Een aantal hulpverleners uit het huidige onderzoek lijken in te spelen op het niveau van de jeugdigen, door bijvoorbeeld de informatie van het dossier samen met de jeugdige door te nemen. Om rekening te houden met

het ontwikkelingsniveau van jeugdigen moet ook worden gekeken naar specifieke doelgroepen, zoals jeugdigen met een licht verstandelijke beperking (LVB). Onderzoek toont aan dat jeugdigen met een LVB drie tot vier keer meer kans hebben op emotionele problemen, gedragsproblemen en/of psychiatrische stoornissen (Dekker & Koot, 2003). Hiermee wordt de kans voor de jeugdigen met LVB ook groter dat zij te maken krijgen met jeugdzorg. Een LVB heeft onder andere invloed op informatieverwerking en daarmee ook invloed op de inzage van het dossier (Moonen, 2022; Wit et al., 2011). Vervolgonderzoek zou zich kunnen richten op jeugdigen met specifieke beperkingen, zoals een LVB, en de toegankelijkheid die zij ervaren tot hun dossier of de rol die zij spelen in dossiervorming.

Het huidige onderzoek toont dat cliënt toegang een positieve rol kan spelen in de autonomie en controle van de jeugdigen en/ of ouders. Hoewel de resultaten van het huidige onderzoek niet generaliseerbaar zijn, komen deze resultaten overeen met onderzoeken van Bartelink et al. (2015) en Bramsen et al. (2015), waaruit blijkt dat toegang tot het dossier een gevoel van controle in het hulpverleningsproces geeft en daarnaast de rol van de cliënt in het hulpverleningsproces bevestigt. Het huidige onderzoek toont echter ook aan dat er een verschil bestaat tussen de mate waarin hulpverleners ervaren een rol te geven aan de jeugdigen en de mate waarin de jeugdigen een rol ervaren in de totstandkoming van het dossier en de dossiervorming. Voor hulpverleners in de praktijk is het van belang niet enkel toestemming te verlenen, maar ook aandacht te besteden in het betrekken van de jeugdigen en/ of ouders in het dossier en de dossiervorming.

De resultaten tonen verder aan dat hulpverleners geen uniformiteit ervaren in de werkwijze met dossiers. Zij ervaren een verschil in het structureren van informatie en hoe deze wordt geïnterpreteerd. Een aantal hulpverleners brengt zelf naar voren onvoldoende training te hebben ontvangen voor het juist kunnen opstellen en analyseren van een dossier. Eerder onderzoek van Cleaver et al. (2004) en Holland (2011) bracht de wens van hulpverleners over training in dossier(vorming) en het analyseren hiervan naar voren. Het kan voor hulpverleners in de praktijk van belang zijn getraind te worden in het opstellen van dossier en dossiervorming. Training in dossiers en dossiervorming kan mogelijk de kwaliteit van dossiers en de samenwerking tussen hulpverleners verbeteren. Daarnaast zou training zich ook kunnen richten op het betrekken van jeugdigen en/ of ouders in het dossier en de dossiervorming.

De resultaten tonen negatief taalgebruik en een focus op de problematiek van jeugdigen in het dossier. Hierbij had negatieve focus een negatief effect op de hulpverlening. De jeugdzorg is echter gericht op het ontwikkelen van autonomie, zelfinzicht en vertrouwen

(Bramsen et al., 2015). De negatieve insteek in dossiers kan er mogelijk voor zorgen dat er geen aandacht is voor de ontwikkeling die jeugdigen en ouders doormaken gedurende de hulpverlening (Platt & Turney, 2019). Jeugdigen en hun ouders worden daarmee mogelijk afgerekend op hun verleden, waarbij er minder aandacht is voor de huidige situatie waardoor het ontwikkelen van autonomie, zelfinzicht en vertrouwen niet kan worden ontwikkeld en samenwerking niet mogelijk is (Platt & Turney, 2019). Het onderzoek van (Bramsen et al., 2015) is een voorbeeld van een onderzoek dat aandacht biedt aan het ontwikkelen van een nieuw instrument verbonden aan het dossier dat zich richt op de ontwikkeling van de autonomie van de jeugdige in de jeugdzorg. Verder onderzoek is nodig om te kijken of nieuwe instrumenten de negatieve aspecten van het werken met dossiers kunnen verhelpen of dat er mogelijk verder moet worden gekeken naar een nieuwe wijze waarop de continuïteit en kwaliteit van de hulpverlening kan worden gewaarborgd en waarmee hulpverleners zich kunnen verantwoorden.

Literatuur

- Arksey, H., & O'Malley, L. (2005). Scoping studies: Towards a methodological framework. *International Journal of Social Research Methodology*, 8(1), 19–32.
<https://doi.org/10.1080/1364557032000119616>
- Badampudi, D., Wohlin, C., & Petersen, K. (2015). Experiences from using snowballing and database searches in systematic literature studies. *Proceedings of the 19th International Conference on Evaluation and Assessment in Software Engineering*, 1–10. <https://doi.org/10.1145/2745802.2745818>
- Bartelink, C., van Yperen, T. A., & ten Berge, I. J. (2015). Deciding on child maltreatment: A literature review on methods that improve decision-making. *Child abuse & neglect*, 49, 142–153. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2015.07.002>
- Batstra, L., Hadders-Algra, M., Nieweg, E., Van Tol, D., Pijl, S. J., & Frances, A. (2012). Childhood emotional and behavioral problems: Reducing overdiagnosis without risking undertreatment. *Developmental Medicine & Child Neurology*, 54(6), 492–494. <https://doi.org/10.1111/j.1469-8749.2011.04176.x>
- Batstra, L., Roy, A. C. M. van, & Thoutenhoofd, E. D. (2021). Teachers With Special Needs. De-Psychiatrization of Children in Schools. *Frontiers in Sociology*, 6. <https://doi.org/10.3389/fsoc.2021.781057>
- Benjamins, J., de Vet, E., Jordaan, G., & Haveman-Nies, A. (2023). Effect of using client-accessible youth health records on experienced autonomy among parents and adolescents in preventive child healthcare and youth care: A mixed methods intervention study. *Journal of Child Health Care*, 13674935231177782. <https://doi.org/10.1177/13674935231177782>
- Benjamins, J., Haveman-Nies, A., & De Vet, E. (2022). *Client-accessible records contribute to experienced autonomy in 'care for youth'*. (S3). 22, S3. <https://doi.org/10.5334/ijic.ICIC22003>
- Benjamins, J., Haveman-Nies, A., Gunnink, M., Goudkuil, A., & De Vet, E. (2021). How the Use of a Patient-Accessible Health Record Contributes to Patient-Centered Care: Scoping Review. *Journal of Medical Internet Research*, 23(1), e17655. <https://doi.org/10.2196/17655>
- Bhugwandass, J. (2022, augustus 14). Hoe vraag je je dossier aan? *Hoe vraag je je dossier aan?* <https://www.expex.nl/hoe-vraag-je-je-dossier-aan/>
- Bramsen, I., Willemse, C. P., Kuiper, C. H. Z., & Cardol, M. (2015). *Eindrapport mijn pad. Mijn pad, mijn leven, mijn toekomst. Ontwikkeling van een routeplanner voor*

- jongeren in de jeugdzorg* (p. 94). Kenniscentrum Zorginnovatie van Hogeschool Rotterdam & Horizon Jeugdzorg en Onderwijs, Rotterdam.
- Braun, V., & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative Research in Psychology*, 3(2), 77–101. <https://doi.org/10.1191/1478088706qp063oa>
- Brown, K. W., & Ryan, R. M. (2015). A Self-Determination Theory Perspective on Fostering Healthy Self-Regulation From Within and Without. In S. Joseph (Red.), *Positive Psychology in Practice* (pp. 139–158). John Wiley & Sons, Ltd. <https://doi.org/10.1002/9781118996874.ch9>
- Burton, J., & van den Broek, D. (2009). Accountable and Countable: Information Management Systems and the Bureaucratization of Social Work. *The British Journal of Social Work*, 39(7), 1326–1342. <https://doi.org/10.1093/bjsw/bcn027>
- Casey, B., & Hackett, S. (2021). Deconstructing Discourses in Assessments of Child Neglect. *The British Journal of Social Work*, 51(6), 2097–2115. <https://doi.org/10.1093/bjsw/bcab044>
- Centraal Bureau van de Statistiek. (2022, november 30). *Kerncijfers over jeugdzorg (1e halfjaar 2022)* [Webpagina]. Centraal Bureau voor de Statistiek. <https://www.cbs.nl/nl-nl/cijfers/detail/85099NED>
- Chalupa, M. (2015). The Beginnings of Documentation Practices in Child and Youth Care. *Relational Child & Youth Care Practice*, 28(2), 77–80.
- Cleaver, H., Walker, S., & Meadows, P. (2004). *Assessing children's needs and circumstances: The impact of the assessment framework*. Jessica Kingsley Publishers.
- Collyer, F. M. (2016). Global patterns in the publishing of academic knowledge: Global North, global South. *Current Sociology*. <https://doi.org/10.1177/0011392116680020>
- Comité voor de rechten van het kind. (2009). *General Comment no. 12: The right of the child to be heard* (p. 39). Verenigde Naties.
- Cooley, D. T., Jackson, Y., & Stoolmiller, M. (2022). Discrepancies in youth self-report and case file report of maltreatment and association with internalizing and externalizing symptoms. *Child Abuse & Neglect*, 133, 1–13. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2022.105845>
- Davis, K., Drey, N., & Gould, D. (2009). What are scoping studies? A review of the nursing literature. *International Journal of Nursing Studies*, 46(10), 1386–1400. <https://doi.org/10.1016/j.ijnurstu.2009.02.010>
- De Witte, J., Declercq, A., & Hermans, K. (2016). Street-Level Strategies of Child Welfare Social Workers in Flanders: The Use of Electronic Client Records in Practice. *The*

- British Journal of Social Work*, 46(5), 1249–1265.
<https://doi.org/10.1093/bjsw/bcv076>
- Degroote, E., Brault, M.-C., & Van Houtte, M. (2022). Teachers as disorder-spotters: (In)decisiveness in assigning a child’s hyperactivity, impulsivity and/or inattention to ADHD as the underlying cause. *European Journal of Special Needs Education*, 37(4), 617–631. <https://doi.org/10.1080/08856257.2021.1934151>
- Dekker, M. C., & Koot, H. M. (2003). DSM-IV Disorders in Children With Borderline to Moderate Intellectual Disability. I: Prevalence and Impact. *Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry*, 42(8), 915–922.
<https://doi.org/10.1097/01.CHI.0000046892.27264.1A>
- Eden, D. (1990). Pygmalion Without Interpersonal Contrast Effects: Whole Groups Gain From Raising Manager Expectations. *Journal of Applied Psychology*, 75(4), 394–398.
<https://doi.org/10.1037/0021-9010.75.4.394>
- Eden, D., & Ravid, G. (1982). Pygmalion versus self-expectancy: Effects of instructor- and self-expectancy on trainee performance. *Organizational Behavior and Human Performance*, 30(3), 351–364. [https://doi.org/10.1016/0030-5073\(82\)90225-2](https://doi.org/10.1016/0030-5073(82)90225-2)
- Ellis, K. H. (2016). ‘He’s got some nasty impression of me he has’: Listening to Children in the Secure Estate. *The British Journal of Social Work*, 46(6), 1553–1567.
<https://doi.org/10.1093/bjsw/bcv114>
- Farmer, E., & Lutman, E. (2014). Working Effectively with Neglected Children and Their Families—What Needs To Change? *Child Abuse Review*, 23(4), 262–273.
<https://doi.org/10.1002/car.2330>
- Gillman, M., Heyman, B., & Swain, J. (2000). What’s in a name? The implications of diagnosis for people with learning difficulties and their family carers. *Disability & Society*, 15(3), 389.
- Glaberson, S. K. (2019). Coding Over the Cracks: Predictive Analytics and Child Protection. *Fordham Urban Law Journal*, 46(2), 307.
- Hambrick, E. P., Tunno, A. M., Gabrielli, J., Jackson, Y., & Belz, C. (2014). Using Multiple Informants to Assess Child Maltreatment: Concordance between Case File and Youth Self-Report. *Journal of Aggression, Maltreatment & Trauma*, 23(7), 751–771.
<https://doi.org/10.1080/10926771.2014.933463>
- Helm, D. (2011). Judgements or Assumptions? The Role of Analysis in Assessing Children and Young People’s Needs. *The British Journal of Social Work*, 41(5), 894–911.
<https://doi.org/10.1093/bjsw/bcr096>

- Henriksen, A.-K. (2022). “It’s my life they are talking about” – On children’s participation in decision-making for secure placement. *Qualitative Social Work*, 21(4), 783–799. <https://doi.org/10.1177/14733250211036173>
- Holland, S. (2011). *Child & Family Assessment in Social Work Practice* (2de dr.). <https://doi.org/10.4135/9781446288580>
- Hong, Q. N., Fàbregues, S., Bartlett, G., Boardman, F., Cargo, M., Dagenais, P., Gagnon, M.-P., Griffiths, F., Nicolau, B., O’Cathain, A., Rousseau, M.-C., Vedel, I., & Pluye, P. (2018). The Mixed Methods Appraisal Tool (MMAT) Version 2018 for Information Professionals and Researchers. *Education for Information*, 34(4), 285–291. <https://doi.org/DOI 10.3233/EFI-180221>
- Hong, Q. N., Pluye, P., Fàbregues, S., Bartlett, G., Boardman, F., Cargo, M., Dagenais, P., Gagnon, M.-P., Griffiths, F., Nicolau, B., O’Cathain, A., Rousseau, M.-C., & Vedel, I. (2018). *Mixed Methods Appraisal Tool (MMAT), version 2018. User guide*. McGill.
- Hugman, R. (2012). *Culture, Values and Ethics in Social Work: Embracing Diversity*. Taylor & Francis Group. <http://ebookcentral.proquest.com/lib/rug/detail.action?docID=1024577>
- Huuskonen, S., & Vakkari, P. (2010). Client information system as an everyday information tool in child protection work. *Proceedings of the third symposium on Information interaction in context*, 3–12. <https://doi.org/10.1145/1840784.1840788>
- Huuskonen, S., & Vakkari, P. (2015). Selective Clients’ Trajectories in Case Files: Filtering Out Information in the Recording Process in Child Protection. *The British Journal of Social Work*, 45(3), 792–808. <https://doi.org/10.1093/bjsw/bct160>
- Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd. (2021). *Kwetsbare Kinderen onvoldoende beschermd: Landelijk rapport 2021 vervolgtoezicht*. (p. 48). Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport.
- Jeugdwet, Pub. L. No. 7.1.5.1 (2023). <https://wetten.overheid.nl/BWBR0034925/2023-07-01>
- Keddell, E. (2023). Recognising the embedded child in child protection: Children’s participation, inequalities and cultural capital. *Children and Youth Services Review*, 147, 106815. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2023.106815>
- Lamers-Winkelmann, F., & Tierolf, B. (2012). Literatuurstudie, interviews en dossierstudie seksueel misbruik in pleeggezinnen en instellingen voor jeugdzorg. In Commissie-Samson. (Red.), *Omringd door zorg, toch niet veilig: Seksueel misbruik van door de overheid uit huis geplaatste kinderen, 1945 tot heden*. Verwey-Jonker Instituut.

- Larson, R. W., & Rusk, N. (2011). Intrinsic Motivation and Positive Development. In R. M. Lerner, J. V. Lerner, & J. B. Benson (Red.), *Advances in Child Development and Behavior* (Vol. 41, pp. 89–130). Elsevier. <https://doi.org/10.1016/B978-0-12-386492-5.00005-1>
- Levac, D., Colquhoun, H., & O'Brien, K. K. (2010). Scoping studies: Advancing the methodology. *Implementation science : IS*, 5, 69. <https://doi.org/10.1186/1748-5908-5-69>
- Lillis, T., Leedham, M., & Twiner, A. (2020). Time, the Written Record, and Professional Practice: The Case of Contemporary Social Work. *Written Communication*, 37(4), 431–486. <https://doi.org/10.1177/0741088320938804>
- Lovaas, J. L. (2016). Policing through ‘paperwork’: Foster youth files and archival surveillance in the 21st century. *Global Studies of Childhood*, 6(4), 442–454. <https://doi.org/10.1177/2043610616676027>
- McLendon, T., McLendon, D., Dickerson, P. S., Lyons, J. K., & Tapp, K. (2012). Engaging Families in the Child Welfare Process Utilizing the Family-Directed Structural Assessment Tool. *CHILD WELFARE -NEW YORK-*, 91(6), 43–58.
- Miller, E., & Barrie, K. (2020). Narrative Recording as Relational Practice in Social Services: A Case Study from a Scottish Carer Support Organisation. *The British Journal of Social Work*, 50(4), 995–1012. <https://doi.org/10.1093/bjsw/bcz100>
- Moore, C. J., & Gagné, P. (2022). Exploring Policy Implications of Ethics of Care and Justice in Care Work and Human Services Organizations. *Journal of Applied Social Science*, 16(1), 176–193. <https://doi.org/10.1177/19367244211027484>
- Morgenshtern, M., & Yu, N. (2020). Who owns the case record? Client access to case records in Canadian social work practice. *International Social Work*, 63(3), 337–350. <https://doi.org/10.1177/0020872818790690>
- Munn, Z., Peters, M. D. J., Stern, C., Tufanaru, C., McArthur, A., & Aromataris, E. (2018). Systematic review or scoping review? Guidance for authors when choosing between a systematic or scoping review approach. *BMC Medical Research Methodology*, 18(1), 143. <https://doi.org/10.1186/s12874-018-0611-x>
- Narendorf, S. C., Bertram, J., & McMillen, J. C. (2011). Diagnosis and Medication Overload? A Nurse Review of the Psychiatric Histories of Older Youth in Treatment Foster Care. *Child Welfare*, 90(3), 27–43.
- NVO. (2021). *NVO Beroepscode* (p. 44). Nederlandse Vereniging van Pedagogen en Onderwijskundigen.

- NVO, BPSW, & NIP. (2018). *Kompas in de jeugdhulp en jeugdbescherming. Een toelichting op de wetgeving en beroepsethiek voor de jeugdhulpverlener en de jeugdbeschermer* (Beroepsethiek als kompas in de jeugdzorg, p. 79) [Herziende uitgave]. Professionalisering Jeugdhulp en Jeugdbescherming, BPSW Beroepsvereniging van professionals in sociaal werk, NVO Nederlandse vereniging van pedagogen en onderwijskundigen, NIP Nederlands Instituut van Psychologen.
- Ouzzani, M., Hammady, H., Fedorowicz, Z., & Elmagarmid, A. (2016). Rayyan—A web and mobile app for systematic reviews. *Systematic Reviews*, 5(1), 210.
<https://doi.org/10.1186/s13643-016-0384-4>
- Pham, M. T., Rajić, A., Greig, J. D., Sargeant, J. M., Papadopoulos, A., & McEwen, S. A. (2014). A scoping review of scoping reviews: Advancing the approach and enhancing the consistency. *Research Synthesis Methods*, 5(4), 371–385.
<https://doi.org/10.1002/jrsm.1123>
- Pierre, R. (2022, juli 18). *Free Loaves on Fridays: The Care System As Told By People Who Actually Get It*. Unbound. <https://unbound.com/books/free-loaves-on-fridays/updates/an-open-letter-to-the-social-worker-who-wrote-my-case-notes>
- Platt, D., & Turney, D. (2019). The assessment process: Making sense of information. In J. Horwath & D. Platt (Red.), *The Child's World: The Essential Guide to Assessing Vulnerable Children, Young People and their Families* (3de dr., pp. 80–106). Jessica Kingsley Publishers.
- Ponnert, L., & Svensson, K. (2016). Standardisation—The end of professional discretion? *European Journal of Social Work*, 19(3–4), 586–599.
<https://doi.org/10.1080/13691457.2015.1074551>
- Reder, P., Duncan, S., & Gray, M. (1993). *Beyond Blame: Child Abuse Tragedies Revisited*. Routledge. <http://search.ebscohost.com.proxy-ub.rug.nl/login.aspx?direct=true&db=nlebk&AN=140708&site=ehost-live&scope=site>
- Ringbom, I., Suvisaari, J., Käariälä, A., Sourander, A., Gissler, M., Ristikari, T., & Gyllenberg, D. (2022). Psychiatric disorders diagnosed in adolescence and subsequent long-term exclusion from education, employment or training: Longitudinal national birth cohort study. *The British Journal of Psychiatry*, 220(3), 148–153.
<https://doi.org/10.1192/bjp.2021.146>

- Roberts, M. (2005). The production of the psychiatric subject: Power, knowledge and Michel Foucault. *Nursing Philosophy*, 6(1), 33–42. <https://doi.org/10.1111/j.1466-769X.2004.00196.x>
- Rosenthal, R. (2010). Pygmalion Effect. In *The Corsini Encyclopedia of Psychology* (pp. 1–2). John Wiley & Sons, Ltd. <https://doi.org/10.1002/9780470479216.corpsy0761>
- Rosenthal, R., & Jacobson, L. (1968). *Pygmalion in the classroom: Teacher expectation and pupils' intellectual development*. Holt, Rinehart and Winston.
- Roy, J. (2022). Signs of Safety: The View From Early Help. *Child Care in Practice*, 28(3), 482–498. <https://doi.org/10.1080/13575279.2020.1799755>
- Ryan, R. M., & Deci, E. L. (2000). Self-determination theory and the facilitation of intrinsic motivation, social development, and well-being. *American Psychologist*, 55(1), 68–78. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.55.1.68>
- Ryan, R. M., & Deci, E. L. (2008). Self-determination theory and the role of basic psychological needs in personality and the organization of behavior. In *Handbook of personality: Theory and research, 3rd ed* (pp. 654–678). The Guilford Press.
- Ryan, R. M., & Deci, E. L. (2017). *Self-Determination Theory: Basic Psychological Needs in Motivation, Development, and Wellness*. Guilford Publications.
<http://ebookcentral.proquest.com/lib/rug/detail.action?docID=4773318>
- Salazar, A. M., Noell, B., Cole, J. J., Haggerty, K. P., & Roe, S. (2018). Incorporating self-determination into substance abuse prevention programming for youth transitioning from foster care to adulthood. *Child & Family Social Work*, 23(2), 281–288.
<https://doi.org/10.1111/cfs.12416>
- Saltiel, D. (2016). Observing Front Line Decision Making in Child Protection. *The British Journal of Social Work*, 46(7), 2104–2119. <https://doi.org/10.1093/bjsw/bcv112>
- Samenwerkend Toezicht Jeugd. (2015). *Calamiteitenonderzoek Amsterdam: Borgen van veiligheid in kwetsbare gezinnen*. Samenwerkend Toezicht Jeugd.
- Schackmann, L. (L. R.), Sankatsing, V. D. V., De Boer, R., Bruning, M. R., & Friele, R. D. (2020). *Evaluatie 5 jaar tuchtrecht in de jeugdzorg*. NIVEL.
- Sevilir, R., van der Helm, G. H. P., Roest, J. J., & Didden, R. (2022). Gender, Culture and the Living Group Climate. *Child & Adolescent Social Work Journal*, 39(4), 515–524.
<https://doi.org/10.1007/s10560-021-00755-y>
- Slotboom, A., Bekkum, A., Wijkman, M. D. S., de Jong, R., & Hendriks, J. (2014). *Preventie van seksueel misbruik in de residentiele jeugdzorg: Een onderzoek naar revictimisatie en daderschap*. Vrije Universiteit.

- Sombroek-van Doorm, M. (Mirjam P., Liefwaard, T., Mersch, M. F. van der, Antonides, L. (Lianne), Grijsbach, M. G. E. (Marlies), Hilbers, G. E. (Gabriëlle), Dörenberg, V. E. T. (Vivianne E. T., jurist, Janssen-Witteveen, M. M. (Marg), Bruning, M. (Mariëlle R., & Vereniging voor Gezondheidsrecht. (2023). *De jeugd, de zorg en het recht*. Boom juridisch.
- Taylor, C., & White, S. (2006). Knowledge and Reasoning in Social Work: Educating for Humane Judgement. *The British Journal of Social Work*, 36(6), 937–954.
<https://doi.org/10.1093/bjsw/bch365>
- Thomas, J., & Harden, A. (2008). Methods for the thematic synthesis of qualitative research in systematic reviews. *BMC Medical Research Methodology*, 8, 45–45.
<https://doi.org/10.1186/1471-2288-8-45>
- Tricco, A. C., Lillie, E., Zarin, W., O'Brien, K., Colquhoun, H., Kastner, M., Levac, D., Ng, C., Sharpe, J. P., Wilson, K., Kenny, M., Warren, R., Wilson, C., Stelfox, H. T., & Straus, S. E. (2016). A scoping review on the conduct and reporting of scoping reviews. *BMC Medical Research Methodology*, 16(1), 15.
<https://doi.org/10.1186/s12874-016-0116-4>
- Uit Beijerse, J., Boendermaker, L., Bruning, M., & Harder, A. (2022, februari 7). *De noodkreet uit de gesloten jeugdhulp is een roep om actie*. 19.
- Vanobbergen, B., Van Gorp, A., & Bradt, L. (2014). 25 jaar kinderrechten: Een terugblik en vooruitblik. *Pedagogiek*, 34(3), 169–176. <https://doi.org/10.5117/PED2014.3.VANO>
- Verenigde Naties. (1989). *Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind*. United Nations. <https://www.dekinderombudsman.nl/system/files/inline/Blauwe-boekje-Kinderrechtenverdrag.pdf>
- Vis, S. A., Strandbu, A., Holtan, A., & Thomas, N. (2011). Participation and health – a research review of child participation in planning and decision-making. *Child & Family Social Work*, 16(3), 325–335. <https://doi.org/10.1111/j.1365-2206.2010.00743.x>
- Vyvey, E., Roose, R., De Wilde, L., & Roets, G. (2014). Dealing with Risk in Child and Family Social Work: From an Anxious to a Reflexive Professional? *Social Sciences*, 3(4), 4. <https://doi.org/10.3390/socsci3040758>
- Yu, N. (2019). Client Access to Case Records in Australian Social Work. *International Social Work*, 62(1), 8–21.

Bijlage A

Tabel A1

Verantwoording geïnccludeerde artikelen aan de hand van de mixed methods appraisal tool (MMAT)

Artikel	Verantwoording Screeningsvragen	Onderzoeksdesign	Verantwoording Onderzoeksdesign vragen
Benjamins et al. (2023)	<p>S1: Twee onderzoeksvragen kunnen worden onttrokken aan het onderzoeksdoel, welke duidelijk staat beschreven.</p> <p>S2: De vragenlijsten vertonen duidelijk een verbintenis met de onderzoeksvragen. Daarbij aansluitend geven de focus groep interviews een verduidelijking van de vragenlijsten.</p>	Mixed Methods	<p>5.1: Het gebruik van mixed methods hier geeft de mogelijkheid met kwantitatieve data een grotere onderzoeksgroep te bereiken. Daarbij geeft de kwalitatieve data een onderbouwing en daarmee een beoordeling van de kwantitatieve data.</p> <p>5.2: De verschillende data versterken elkaar en biedt ondersteuning. Focus groepen volgen na invulling van de vragenlijst. Daarbij volgen de onderwerpen besproken in de focusgroepen uit de vragenlijsten.</p> <p>5.3: Een duidelijke verbintenis wordt gemaakt tussen de verschillende data. Waarbij eerst ruimte is de verschillende data apart te beschrijven in de resultatensectie.</p> <p>5.4: Verduidelijkingen en uitbreiding van de kwantitatieve data aan de hand van kwalitatieve data wordt beschreven. Geen duidelijke inconsistenties worden beschreven.</p> <p>5.5: Voor beide componenten wordt een korte verantwoording van kwaliteit beschreven. De limitaties in de discussie hebben een betrekking op onderzoek in geheel.</p>
Burton en van den Broek (2009)	<p>S1: Onderzoeksvraag staat niet specifiek beschreven, maar kan worden onttrokken aan onderzoeksintenties.</p> <p>S2: Kwalitatieve data kan een mooie onderbouwing bieden aan de brede onderzoeksvraag.</p>	Kwalitatief	<p>1.1: De kwalitatieve data geeft meer ruimte inzicht te bieden en verdieping ter beantwoording van de algemene onderzoeksvraag.</p> <p>1.2: Het gebruik van interviews biedt ruimte verschillende professional te spreken en biedt ruimte verschillende meningen en opvattingen te horen en ruimte voor verdieping in antwoorden. Echter is er geen duidelijk verantwoording van methode, data onttrokken uit twee andere onderzoeken.</p> <p>1.3: Een duidelijke beschrijving van de data-analyse ontbreekt. Er wordt enkel beschreven dat data volgt uit andere onderzoeken, de data-analyse van dit onderzoek ontbreekt grotendeels.</p>

Tabel A1 (vervolg)

Artikel	Verantwoording Screeningsvragen	Onderzoeksdesign	Verantwoording Onderzoeksdesign vragen
Burton en van den Broek (2009)			1.4: Goede onderbouwing, waarbij passende citaties zijn gebruikt. 1.5: Duidelijke beschrijving van de dataverzameling en analyse ontbreekt om hier iets over te zeggen.
Casey en Hackett (2021)	S1: Onderzoeksvraag staat niet specifiek beschreven, maar kan worden onttrokken aan onderzoeksdoel. S2: Kwalitatieve data met een narratieve insteek in de data kan een mooie onderbouwing bieden aan de brede onderzoeksvraag.	Kwalitatief	1.1: Een narratieve benadering, zoekt naar de subjectieve ervaringen van personen, sluit aan bij de onderzoeksvraag die zoekt naar de 'subjectiviteiten van individuen'. 1.2: Interviews geven de ruimte voor subjectieve ervaringen, waarbij de focus lag op narratieve ervaringen. Dit leidt tot minder sturing vanuit de onderzoeker. Passend bij onderzoeksvraag, echter kan leiden tot verschillende besproken onderwerpen in verschillende interviews. 1.3: De analysemethode is passend bij de verzamelde data, aangepast op narratieve insteek en is goed verantwoord. Het verloop van data-analyse wordt echter niet besproken. 1.4: Het gebruik van relevante citaties geeft zicht op het interpretatieproces van de resultaten. 1.5: Duidelijke verantwoording en verbinding in de methode vanuit een overkoepelende benadering. Echter weinig zicht op het analyseproces.
De Witte et al. (2016)	S1: Vier onderzoeksvragen staan beschreven. S2: Het gebruik van interviews met een case study benadering geeft de ruimte van input van de maatschappelijk medewerkers.	Kwalitatief	1.1: Gebruik gemaakt van case study, interviews geven de ruimte voor diepgaande vragen. 1.2: Gebruik van semi-gestructureerde interviews geeft ruimte voor doorvragen en ruimte om in de diepte te gaan in het gesprek met de participanten. Alle interviews zijn opgenomen en volledig getranscribeerd, wat bevorderend is voor de volledigheid en mogelijke verantwoording. 1.3: Er is gebruik gemaakt van thematische analyse, inductieve en open codering. Passend bij semi-gestructureerde interviews die ruimte bieden te zoeken naar overkoepelende thema's en onderwerpen.

Tabel A1 (vervolg)

Artikel	Verantwoording Screeningsvragen	Onderzoeksdesign	Verantwoording Onderzoeksdesign vragen
De Witte et al. (2016)			<p>1.4: Niet elke thema wordt onderbouwd met een citatie. De gebruikte thema's zijn ondersteunend aan thema en geven zicht op onderbouwde interpretatie.</p> <p>1.5: Goede verbinding wordt beschreven in de methode sectie. Daarbij is duidelijke verantwoording weergegeven en geeft de discussie zicht op de limitaties.</p>
Ellis (2016)	<p>S1: Onderzoeksvraag staat niet specifiek beschreven, maar kan worden onttrokken aan onderzoeksintentie.</p> <p>S2: Verzameling van verschillende data geeft de mogelijkheid breed zicht te krijgen, passend bij de brede onderzoeksvraag. Daarbij geeft dit ook ruimte tegenstrijdige data te analyseren</p>	Kwalitatief	<p>1.1: Deze etnografische study geeft de mogelijkheid te kijken naar een groep van individuen met een vergelijkbare ervaring, maar mogelijk ander interpretaties of invulling aan de ervaring. Daarbij geeft het de mogelijkheid onderliggende aspecten naar voren te brengen door brede opzet van etnografisch onderzoek en verzameling van verschillende data.</p> <p>1.2: Het etnografisch onderzoek biedt ruimte verschillende data te verzamelen, naast interviews ook participatie observaties en data-analyse. Passend bij deze brede onderzoeksvraag.</p> <p>1.3: Thematische analyse is gebruikt. Dit geeft ruimte overkoepelend thema's naar voren te brengen die verschillende data geeft en kunnen dienen ter aanvulling op elkaar. Echter is er weinig zicht op het coderingsproces, hierover kan geen uitspraak worden gedaan.</p> <p>1.4: Verschillende thema's worden elk beschreven met onderbouwing en verbinding van verschillende type data. Daarbij worden relevante citaten gebruikt, vanuit de verschillende type data.</p> <p>1.5: Een duidelijke verbinding en verantwoording wordt gegeven op het proces in zijn geheel. Daarbij beschrijft discussie een verantwoording op het proces in het geheel. Enkel op de analyse is geen uitgebreid inzicht.</p>
Henriksen (2022)	S1: Onderzoeksvraag staat niet specifiek beschreven, maar kan worden onttrokken aan de	Kwalitatief	<p>1.1: Het kwalitatieve onderzoek biedt ruimte voor de zoektocht naar verschillende en vergelijkbare ervaringen. Daarbij geeft de combinatie van data de mogelijkheid tot een onderbouwde en verduidelijking ter</p>

Tabel A1 (vervolg)

Artikel	Verantwoording Screeningsvragen	Onderzoeksdesign	Verantwoording Onderzoeksdesign vragen
Henriksen (2022)	onderzoeksintentie. S2: Combinatie van semi- gestructureerde interviews met jeugdigen en met case managers en dossieranalyse. Hiermee wordt zowel gekeken naar de ervaringen van jeugdigen als ook de onderbouwing vanuit ander perspectief en de daadwerkelijke beschreven beoordelingen.		beantwoording van de onderzoeksvraag. 1.2: De keuze voor het combineren van verschillende data geeft ruimte inzicht te bieden in de ervaringen, maar daarbij ook op het beoordelingsproces ter onderbouwing en een algemeen begrip. 1.3: Thematische analyse is gebruikt. Door de beperkte theorie over dit onderwerp leidt de keuze van deze analyse tot ruimte voor een inductieve aanpak in codering en daarmee geeft een gedetailleerd beeld over de ervaringen. 1.4: De resultaten tonen een verschillende interpretatie voor elk van de gevonden thema's. Hierbij wordt gebruik gemaakt van citaten. Daarbij wordt de interpretatie ook onderbouwd door middel van literatuur en andere onderzoeken. 1.5: Bij de dataverzameling is ingezet op brede verzameling van data, bij de keuze van analyse is hierbij gekozen voor een aanpak die ruimte beid vele data terug te brengen tot verschillende thema's waarbij ruimte is voor vergelijkende en afwijkende ervaringen. Bij de interpretatie wordt daarbij duidelijk besproken dat doel niet de generaliseerbaarheid is, maar patronen te ontwikkelen. Passend bij de verzamelde data en analyse.
Huuskonen & Vakkari (2010)	S1: vier duidelijk geformuleerde onderzoeksvragen staan beschreven S2: De interviewvragen sluiten aan bij de onderzoeksvragen. Daarnaast geven observaties ook op een andere manier inzicht op het informatie filterproces.	Kwalitatief	1.1: Gebruik van semi-gestructureerde interviews en observaties gecombineerd met hardop denk data. Dit biedt ruimte zicht op het hele proces van CIS gebruik te krijgen. 1.2: Het interview is getest voor functionaliteit voor het daadwerkelijke gebruik. Daarnaast zijn volledige interviews getranscribeerd voor volledigheid. Tijdens de observaties mochten hulpverleners hardop denken over hun handelingen, dit is ook opgenomen en getranscribeerd. Ook de notities gemaakt zijn meegenomen. 1.3: Verschillende rondes van analyse zijn gebruikt. Holistisch coderen, analytische noties, focus naar CIS coderen en samenvattende lijst met

Tabel A1 (vervolg)

Artikel	Verantwoording Screeningsvragen	Onderzoeksdesign	Verantwoording Onderzoeksdesign vragen
Huuskonen & Vakkari (2010)			gecodeerde onderdelen. Observaties en notities zijn apart geanalyseerd met het gebruik van gestructureerd analytische kader. 1.4: Resultaten tonen drie onderdelen van het proces waarin verschillende thema's worden besproken. Elk is onderbouwd met het gebruik van citaten uit zowel de interviews als observaties en notities. 1.5: Onderzoeksvraag en dataverzameling volgt vanuit een holistisch beeld. De analyse is hierop aangepast in het coderingsproces.
Huuskonen & Vakkari (2015)	S1: Vier duidelijk geformuleerde onderzoeksvragen S2: De semi-gestructureerde interview vragen sluiten aan bij de verschillende onderzoeksvragen waar naar verduidelijking en ervaringen wordt gevraagd. Daarbij geven de observaties ruimte meer zicht te geven op het proces aan de onderzoekers.	Kwalitatief	1.1: Interviews en observaties geven ruimte te zoeken naar ervaringen en geeft daarmee ruimte voor beantwoording van de onderzoeksvragen. Welke zoekt naar ervaringen van hulpverleners over het proces van informatie filtratie. 1.2: Van de interviews en de verbale interacties tijdens de observaties zijn volledig getranscribeerd en zijn de notities van de observatie elk in zijn volledigheid gebruikt voor de analyse. Dit zorgt voor volledigheid en verantwoording ter beantwoording van de onderzoeksvraag. 1.3: Alle data zijn gezamenlijk geanalyseerd. De gebruikte analysemethode staat niet beschreven echter als over het beschreven codeerproces. 1.4: Voor de interpretatie is gebruikt van beschreven observatie situaties en daarnaast relevante citaties van de resultaten. 1.5: Er is weinig inzicht in het analyse proces, de verdere dataverzameling en interpretaties lijken samenhangend.
Lillis et al. (2020)	S1: Drie duidelijk geformuleerde onderzoeksvragen. S2: De verbinding van interviews, observaties en verschillende document analyse maakt dat de data	Kwalitatief	1.1: Er is gekozen voor een etnografisch onderzoek, dit geeft de mogelijkheid een groep hulpverleners te observeren in een vergelijkbare positie, echter biedt de toevoeging van interviews ook de ruimte onderlinge mogelijk verschillende interpretaties van de ervaringen. 1.2: Document analyse en observaties kan zicht bieden op de tijd die wordt gespendeerd aan het schrijven en de eerste onderzoeksvragen

Tabel A1 (vervolg)

Artikel	Verantwoording Screeningsvragen	Onderzoeksdesign	Verantwoording Onderzoeksdesign vragen
Lillis et al. (2020)	verzameld met de verschillende instrumenten elkaar kunnen onderbouwen.		beantwoorden. De interviews kunnen daarentegen antwoord geven op de laatste onderzoeksvraag dat zoek naar ervaringen van de hulpverleners. 1.3: De data zijn geanalyseerd aan de hand van vier dimensies (verticaal, horizontaal, textueel en contextueel). Dit maakte het mogelijk te richten op individuele hulpverleners, maar deze te zien binnen de groep van hulpverleners waarin wordt gewerkt. 1.4: Er is gebruik gemaakt van korte casus beschrijvingen, korte extracten en citaten voor de onderbouwing van de resultaten. 1.5: De gekozen analysemethode biedt ruimte de verschillende kwalitatieve data te combineren. Bij de interpretatie kon de dat wordt gecombineerd, waarbij ruimte bleef voor verschillen tussen de data.
Lovaas (2016)	S1: Geen duidelijke onderzoeksvraag is beschreven echter kan deze wel worden onttrokken aan het duidelijk beschreven onderzoeksdoel. S2: De verbinding van verschillende data maakt beantwoording van de onderzoeksvraag mogelijk.	Kwalitatief	1.1: De methode laat een etnografische aanpak zien door waarin de auteur als praktijkonderzoeker heeft gewerkt waardoor de auteur vanuit een onderdeel van de jeugdzorg het onderzoek heeft kunnen uitvoeren. 1.2: Het onderzoek maakt een combinatie van verschillende data. Hoewel er geen zicht is op een interviewleidraad kan uit de resultaten wel duidelijke vragen naar voren komen die gesteld zijn in de interviews. Wel duidelijk is dat er open vragen zijn gesteld, dit is passend door ruimte te bieden aan de ervaringen die worden gezocht in dit onderzoek. Daarnaast zijn de 'field notes' een mooie toevoeging om meer zicht te krijgen op de gehele onderzoeksgroep zoals bedoeld is vanuit een etnografische aanpak. 1.3: Er is weinig zicht op de gebruikte data-analyse methode. Er is gebruik gemaakt van handmatige en digitale codering in het zoeken naar thema's. Verder is er geen zicht op dit proces, daarmee geen antwoord worden geformuleerd op deze vraag. Echter blijkt er wel aandacht te zijn geweest voor de participant kenmerken bij de analyse. 1.4: Bij de resultaten zijn veel citaten gebruikt voor de onderbouwing

Tabel A1 (vervolg)

Artikel	Verantwoording Screeningsvragen	Onderzoeksdesign	Verantwoording Onderzoeksdesign vragen
Lovaas (2016)			van de getrokken conclusies wel goed lijken aan te sluiten bij de beantwoording van de onderzoeksvraag. 1.5: De dataverzameling sluit goed aan bij de onderzoeksvraag en doelgroep. Daarnaast is de onderbouwing van de resultaten uitgebreid. Echter is er minimaal zicht op de data-analyse en kan er geen antwoord worden gegeven op deze vraag.
Miller en Barrie (2020)	S1: Er zijn geen specifiek benoemde onderzoeksvragen, uit het duidelijk onderzoeksdoel kan echter wel een onderzoeksvraag worden geformuleerd. S2: De verbinding van interviews en dossieranalyse geven verschillende perspectieven op de dossiervorming waarop dit onderzoek en onderzoeksvraag zich richt.	Kwalitatief	1.1: Een ‘collective case study approach’ is gebruikt, waarbij acht verschillende agencies binnen één organisatie zijn meegenomen. Deze organisatie stond centraal in de onderzoeksvraag geformuleerd vanuit het onderzoeksdoel. 1.2: Dossieranalyse heeft eerst plaatsgevonden op basis van de analyse van deze dat is een vragenlijst opgesteld. De verschillende data sluiten hierbij mooi op elkaar aan en bieden ruimte diepte te zoeken op vragen ontstaan vanuit de dossieranalyse. 1.3: Voor de data-analyse is gebruik gemaakt van Ricoeur’s narrative hermeneutics. Vanuit deze aanpak hierbij zijn teksten en transcripten gelezen en hierover zijn analytische vragen gesteld om inzicht te krijgen in het begrip van de participanten. 1.4: De resultaten maakt veel gebruik van citaten vanuit zowel de dossieranalyse als interviews en focusgroep. Hierbij wordt een mooie combinatie gemaakt met de verschillende data. 1.5: Er is een duidelijke verbinding tussen de verschillende verzamelde data met een duidelijke beschrijving van de interpretatie aan de hand van citaten en combinatie van verschillende data.
Moore en Gagné (2022)	S1: Er zijn geen specifiek benoemde onderzoeksvragen beschreven, echter kan er wel een ondervraag worden onttrokken uit het	Kwalitatief	1.1: Een etnografisch aanpak is gebruikt voor de beantwoording van de onderzoeksvraag. Deze aanpak heeft de mogelijkheid geboden brede aanpak om te richten op de ‘human service organisation’ in de jeugdzorg. 1.2: De verschillende kwalitatieve dataverzamelingmethododes maakte

Tabel A1 (vervolg)

Artikel	Verantwoording Screeningsvragen	Onderzoeksdesign	Verantwoording Onderzoeksdesign vragen
Moore en Gagné (2022)	<p>onderzoeksdoel</p> <p>S2: Er is verbinding gemaakt van observaties, semi-gestructureerde interviews en dossieranalyse deze maakt het mogelijk een antwoord te formuleren op de brede onderzoeksvraag van het onderzoek.</p>		<p>het mogelijk beschrijvende data te verzamelen over zowel gezamenlijke als individuele ervaringen met ruimte voor verschillende disciplines. Bij de verzameling is gebruik gemaakt van opnames en zijn interviews getranscribeerd.</p> <p>1.3: Kwalitatieve data-analyse is gebruikt om patronen en thema's in kaart te brengen. Hierbij is gebruik gemaakt van 'staged coding'. Hierbij werden constant vragen gesteld bij de verzamelde data en mogelijke antwoorden die ontstaan door constante vergelijking.</p> <p>1.4: De resultaten beschrijven verschillende gevonden thema's. Bij elk van deze thema's is gebruik gemaakt van citaten ter onderbouwing.</p> <p>1.5: Er is een duidelijke verbinding gemaakt met de onderzoeksvraag en de verzamelde data. De gebruikt data-analyse methode ondersteunde hierbij een combinatie te maken van de verschillende data.</p>
Morgenshtern en Yu (2020)	<p>S1: Er is geen specifieke onderzoeksvraag beschreven, echter kan deze wel worden geformuleerd vanuit het beschreven onderzoeksdoel.</p> <p>S2: De gebruikte vragenlijsten en interviews bieden de ruimte vele algemene data te vinden, de toevoeging van de interviews geven hierbij verduidelijking die de onderzoeksvraag kunnen beantwoorden.</p>	Mixed-methods	<p>5.1: Het gebruik van mixed-methods in dit onderzoek geeft de mogelijkheid met de kwantitatieve data een grote onderzoeksgroep te bereiken om generaliserende conclusies te kunnen trekken de toevoeging van interviews geeft ruimte onderbouwingen te bevragen bij de resultaten die volgen uit de vragenlijsten.</p> <p>5.2: De kwantitatieve data vormde de basis waarop de vragen van de interviews (kwalitatieve data) werd gebaseerd. Op deze manier kon diepte worden gegeven aan de kwantitatieve data.</p> <p>5.3: Bij de resultaten wordt eerst aandacht besteed aan de kwalitatieve data, bij de bespreking van de kwalitatieve data wordt een verbinding gemaakt.</p> <p>5.4: De kwalitatieve data geeft onderbouwing en verduidelijking aan de kwantitatieve data. Met de kwalitatieve data wordt daarbij vragen gesteld en een kritische blik geworpen op de kwantitatieve data en de beschreven antwoorden. Bijvoorbeeld over de definitie van toegang.</p> <p>5.5: De methode beschrijft een korte verantwoording van de</p>

Tabel A1 (vervolg)

Artikel	Verantwoording Screeningsvragen	Onderzoeksdesign	Verantwoording Onderzoeksdesign vragen
Morgenshtern en Yu (2020)			verschillende methodes, waarbij voornamelijk aandacht is voor de reden van de verbinding van de methodes. Ook de discussie geeft een korte kritische blik op de beide gebruikte methodes. Er is echter weinig aandacht voor kwaliteitscriteria van de verschillende methodes.
Yu (2019)	S1: Er is geen specifieke onderzoeksvraag beschreven, deze kan wel worden geformuleerd vanuit het beschreven onderzoeksdoel. S2: De interviews zijn gebruikt ter onderbouwing van de vragenlijst. De vragen in zowel de kwalitatieve als kwantitatieve data maken een duidelijke verbinding met het onderzoeksdoel/ onderzoeksvraag.	Mixed-methods	5.1: Het gebruik van mixed-methods boodt ruimte een grote onderzoeksgroep te bereiken met de kwantitatieve data om meer generaliserende conclusies te kunnen trekken. De verbinding met de kwalitatieve data gaf hierbij de ruimte toch de diepte in te kunnen gaan met behulp van de interviews. 5.2: De vragenlijst is gebruikt als basis voor de interviews en verbindt daarmee de verschillende data bij de beantwoording van de onderzoeksvraag. 5.3: Bij de resultaten is eerst ruimte voor de interpretatie van de kwantitatieve data, bij de beschrijving van de kwalitatieve data wordt een verbinding gemaakt. 5.4: In zowel resultaten als discussie aandacht voor overeenkomsten en verschillen tussen de data. Waarbij de keuze de interviews te baseren op de vragenlijsten gaf ruimte vragen te stellen bij verschillen of overeenkomsten die in de interviews naar voren komen. 5.5: De methode beschrijft enkel een korte beschrijving van de methodes. In de discussie is echter ruimte voor inconsistenties tussen de verschillende data. Er is echter weinig aandacht voor kwaliteitscriteria van de verschillende methodes.

Noot 1. S1 = Are there clear research questions? S2 = Do the collected data allow to address the research questions? 1.1 = Is the qualitative approach appropriate to answer the research question? 1.2 = Are the qualitative data collection methods adequate to address the research question? 1.3 = Are the findings adequately derived from the data? 1.4 = Is the interpretation of results sufficiently substantiated by data? 1.5 = Is there coherence between qualitative data sources, collection, analysis and interpretation? 5.1 = Is there an adequate rationale for using a mixed

methods design to address the research question? 5.2 = Are the different components of the study effectively integrated to answer the research question? 5.3 = Are the outputs of the integration of qualitative and quantitative components adequately interpreted? 5.4 = Are divergences and inconsistencies between quantitative and qualitative results adequately addressed? 5.5 = Do the different components of the study adhere to the quality criteria of each tradition of the methods involved?

Noot 2. Gebaseerd op mixed methods appraisal tool (MMAT) van (Hong, Fàbregues, et al., 2018).

Bijlage B

Figuur B1

Definities codeboom inclusie analytische thema's

